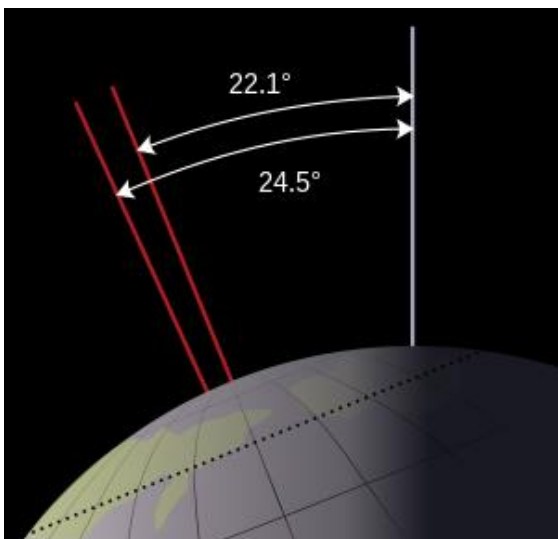

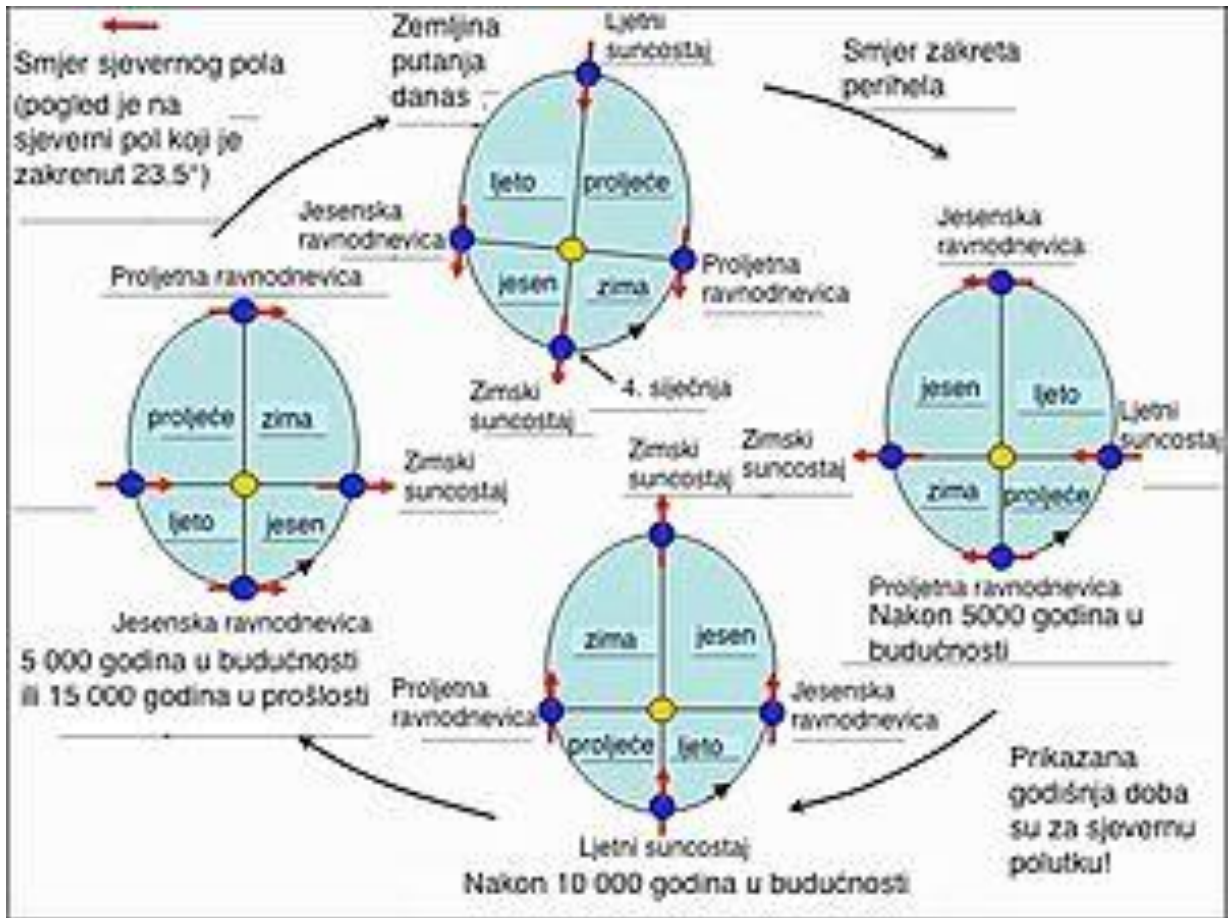
KAKO PREŽIVJETI LEDENO DOBA ?

Pojam klime i promjena je preuzeo primat u glavnim medijima umjesto pandemije, a prije toga je specijalna vojna akcija u Ukrajini uništila coronu. Sada izlaze sve laži o virusu koji nije virus, nego biološko oružje, jer nikada nije bio ni izoliran, pa na temelju toga nije niti mogla biti napravljena vakcina, nego je čuvječanstvu dano „cjepivo“ sa danom 21.5.2023. godine u iznosu od 13,355.855,695 doza po podacima WHO. No tema su klimatske promjene, koje su se prije zvale globalno zagrijavanje, pa je slijedeći naziv pretpostavljam globalno zahlađenje.

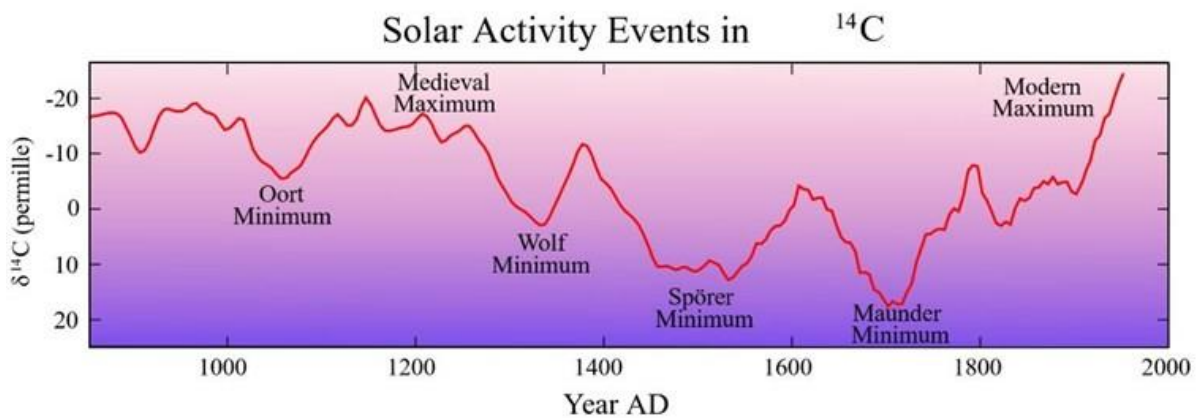
Klimatske promjene su se dešavale od kada planet Zemlja postoji (starost Zemlje je procijenjena na 4,54 milijarde (4.54×10^9) godina) i to u dugim vremenskim periodima toplih i hladnih razdoblja, a ovisili su o više uglavnom astronomskih faktora, tako da priča o CO2 i djelovanju čovjeka je zanemariva u odnosu na te astronomske faktore. To veliko otkriće je učinio Milutim Milanković. Otkrio je da su periodične promjene ekscentriciteta Zemljine putanje i nagiba Zemljine osi uzrok dugoročnih klimatskih promjena, to jest nastanka i nestanka ledenih doba (Milankovićeve ciklusi). Ustanovio je osnovni period od približno 100.000 godina i sekundarne periode od približno 400.000 i 125.000 godina, u kojima zbog promjene ekscentriciteta Zemljine putanje nastaju značajne promjene primljene količine Sunčeva zračenja (insolacija) ili Sunčeve konstante ($1367,7 \text{ kW/m}^2 \pm 6 \text{ kW/m}^2$). Osim toga našao je i period promjene nagiba Zemljine osi od približno 41.000 godina (Zemljina precesija), koji dovodi do smanjenja Sunčeva zračenja u višim zemljopisnim (geografskim) širinama. Po njemu su nazvani krateri na Mjesecu i Marsu (Milankovic) i planetoid (1605 Milankovitch).

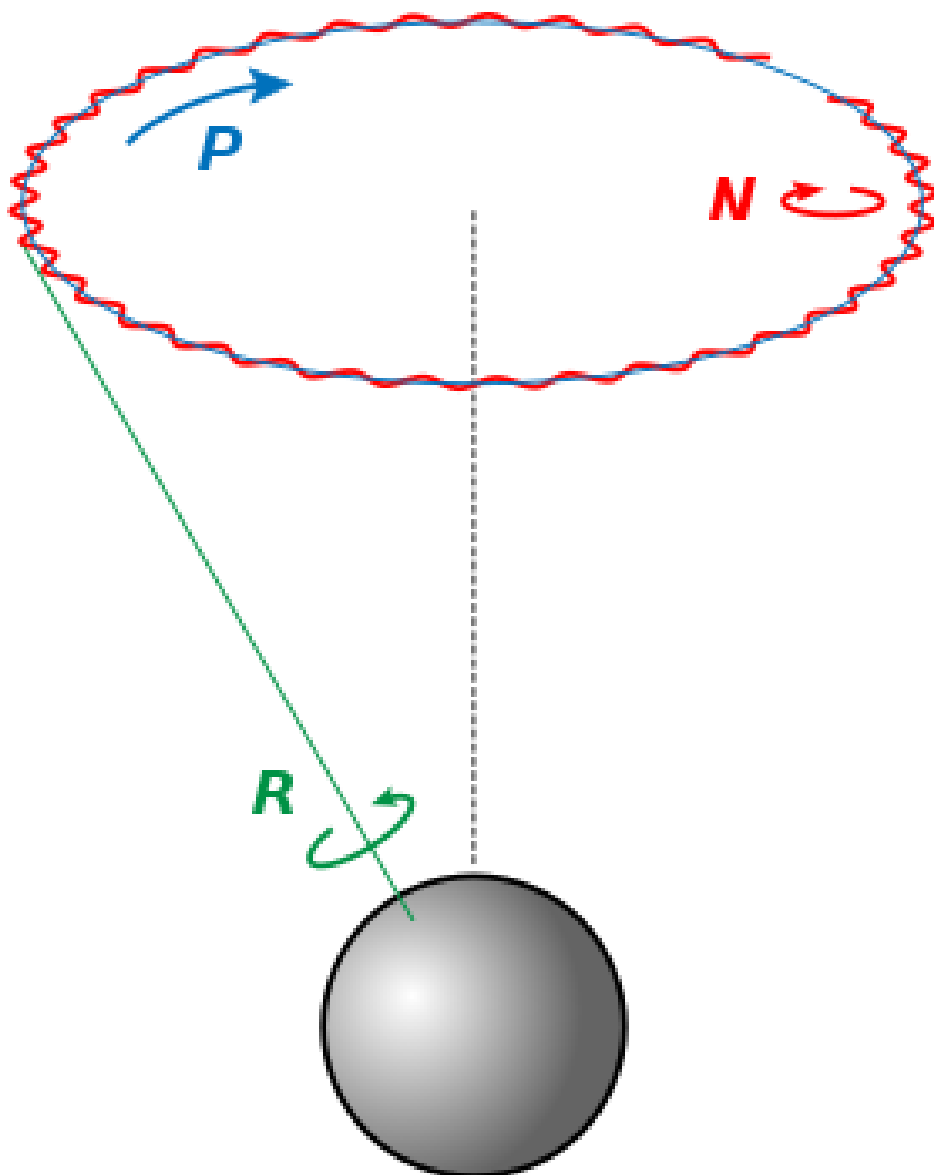
Promjena nagiba Zemljine osi između $22,1^\circ$ i $24,5^\circ$ koja se događa približno svakih 41.000 godina (Zemljina precesija).

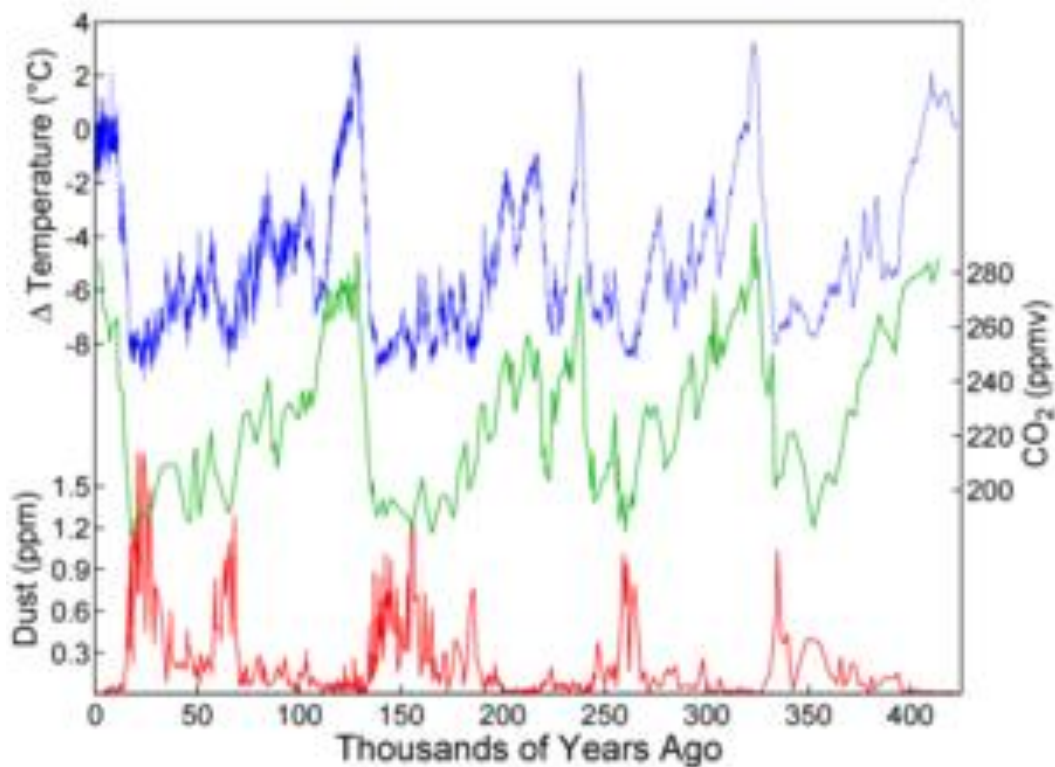
Utjecaj Zemljine precesije na godišnja doba.

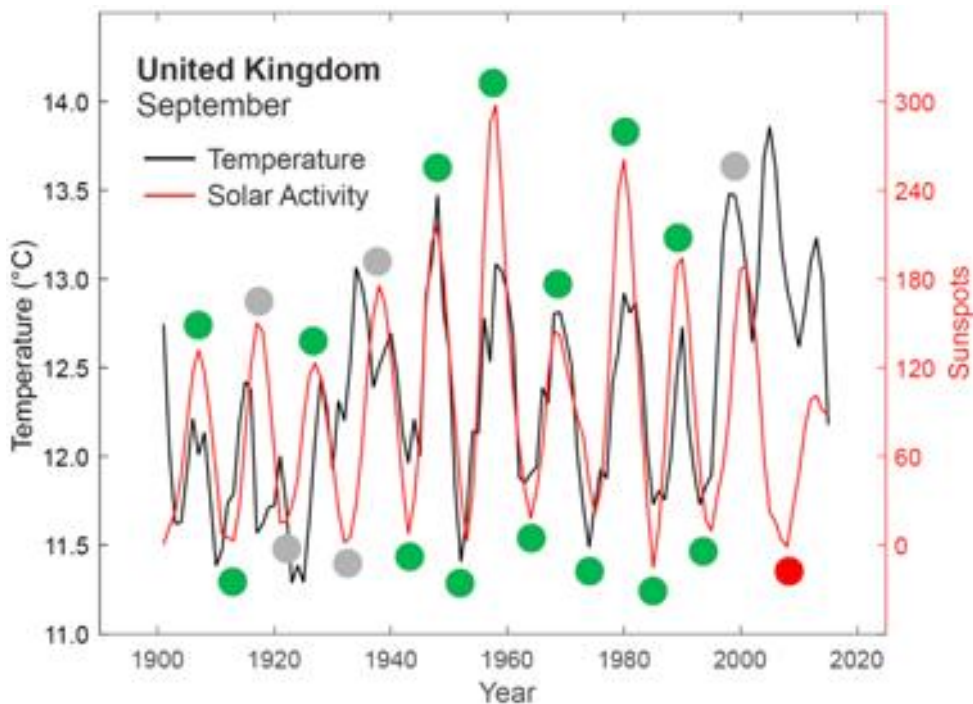
Sunčeva aktivnost kroz posljednjih 1000 godina

Nebeski svod se kreće po krivulji, koja je rezultanta uzajamnog djelovanja Zemljine rotacije (zeleno), Zemljine precesije (plavo) i nutacije (crveno).

Promjene u temperaturi (plavo), količini ugljikovog dioksida (zeleno) i prašine (crveno) u ledu iz Vostoka na Antarktici u zadnjih 400.000 godina. Milankovićeви ciklusi imaju osnovni period od približno 100.000 godina i sekundarne periode od približno 400.000 i 125.000 godina.

Korelacija sunčeve aktivnosti (broj pjega) i temperature na Zemlji od 1900. do 2020. godine

Krivulje osunčavanja ili insolacije za Hrvatsku u kWh/m²

Nešto o Milankovićevom naučnom radu

Već 1912., njegova zanimanja su se usmjerila k proučavanju Sunčeve klime i planetarnim temperaturama. Dok je bio interniran u Budimpešti, Milutin Milanković je posvetio svoje vrijeme radu na ovom polju i do kraja rata je završio monografiju o ovom problemu, koja je objavljena 1920. godine, u izdanju JAZU u Parizu, pod naslovom *Théorie mathématique des phénomènes thermiques produits par la radiation solaire* (*Matematička teorija termičkih fenomena uzrokovanih sunčevim zračenjima*). Rezultati ovog rada su mu donijeli značajnu reputaciju u znanstvenom svijetu, posebno zbog njegove krivulje insolacije na Zemljinoj površini. Ova Sunčeva krivulja nije potpuno prihvaćena sve do 1924. godine, kada je veliki meteorolog i klimatolog Wladimir Köppen

sa svojim zetom, Alfredom Wegenerom, predstavio krivulju u svom radu, pod naslovom *Climates of the geological past*. Poslije ovih prvih priznanja, Milanković je 1927. godine pozvan surađivati u dvije važne publikacije: prva je bila priručnik iz klimatologije (njem. *Handbuch der Klimatologie*), a druga je bila priručnik iz geofizike (njem. *Guttenberg's Handbuch der Geophysik*). Za nju je napisao uvod *Mathematische Klimalehre und astronomische Theorie der Klimaschwankungen* (*Matematička nauka klimata i astronomska teorija varijacija klimata*), objavljen 1930. godine na njemačkom, a 1939. godine preveden na ruski. Ovdje je teorija planetarnih klimata dalje razvijena s posebnim podacima o Zemlji.

Za drugu knjigu, Milanković je napisao četiri dijela razvijajući i stvarajući svoje teorije: teoriju sekularnih pokreta Zemljinih polova i teoriju glacijalnih perioda (Milankovićeve ciklusi), koja je izrađena na ranijem radu Jamesa Crolla. Milanković je uspio unaprijediti Crollov rad dijelom zahvaljujući poboljšanim računalima Zemljine putanje, koje je 1904. objavio Ludwig Pilgrim. Svjestan da je njegova teorija Sunčevog zračenja uspješno završena, i da su papiri koji se bave ovom teorijom razbacani u više radova, Milanković je odlučio sakupiti ih i objaviti pod jednim naslovom: ***Kanon osunčavanja zemlje i njegova primjena na problem ledenih doba (1941.)***.

Pred sam početak Drugog svjetskog rata u Jugoslaviji, 1941. godine završeno je tiskanje izdašnog i najznačajnijeg djela *Kanon der Erdbestrahlung und seine Anwendung auf das Eiszeitenproblem* (*Kanon osunčavanja Zemlje i njegova primjena na problem ledenih doba*), na 626 strana, objavljenog u izdanjima Srpske kraljevske akademije. Ovo djelo je prevedeno na engleski 1969., u sklopu Izraelskog programa za znanstvene prijevode, pod naslovom *Canon of Insolation of the Ice-Age Problem*.

Kritike Milankovićeve teorije ledenih doba počele su 1950-tih godina.

Kritike su potekle uglavnom od meteorologa koji su tvrdili da su insolacijske promjene zbog promjena u Zemljinoj putanji isuviše male da se značajnije izmjeni klima. Ipak, kasnih 1960-tih i 1970-tih, istraživanja sedimenata duboko u morima su dovela do široke potvrde Milankovićevih stavova, jer je otkrivena periodičnost (100 000 godina), koja se blisko poklapala s orbitalnim periodom. Znanstveni genij Milutina Milankovića dobio je nesumnjivo međunarodno priznanje 10. prosinca 1976. kada su u časopisu "Znanost" (J.D Hays, John Imbrie, and N.J. Shackleton, "Variations in the Earth's Orbit: Pacemaker of the Ice Ages," *Science*, 194, no. 4270 (1976), 1121–1132.) objavljeni konačni rezultati opsežnog petogodišnjeg projekta čiji je predmet bio odgovor na pitanje jesu li Milankovićeve proračuni bili točni. **Tada je utvrđeno da su promjene Zemljine putanje pokazatelji ledenih doba.** Milankovićeve radovi tada su postali predmet snažnog izučavanja timova stručnjaka, jer je njegov rad duboko

zadirao u probleme ne jedne već više znanstvenih grana. Godine 1988. u Perugii (Italija) organiziran je naučni skup pod nazivom "Ciklo-stratigrafija". Na njemu je službeno promovirana nova istraživačka metoda koja u osnovi ima Milankovićeve cikluse osunčavanja, a koja u ritmičnim smjenama slojeva stijena detektira hladnije i toplije cikluse kroz koje je prošao naš planet.

Milutin Milanković je u svom bogatom stvaralačkom životu uradio i predložio, između ostalog, reformu gregorijanskog i julijanskog kalendara, koja je vodila izgradnji jedinstvenog, do sada najpreciznijeg kalendara (Milankovićev kalendar) i koja je prihvaćena na Svepravoslavnom kongresu u Carigradu 1923. Milanković je detaljno pisao o ovom svom pokušaju u izvještaju Srpskoj kraljevskoj akademiji po povratku s Kongresa, u svojim memoarima i u "Kanonu osunčavanja", napominjući da mu nije jasno zašto reforma, koja je jednoglasno usvojena 30. svibnja 1923. u Carigradu, i uz sve svoje prednosti, nakon toga nije primijenjena.

Godine 1920. Milanković je izabran za dopisnog člana Srpske akademije nauka i umetnosti, a za redovnog člana 1924. Za dopisnog člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti izabran je 1925. godine, bio je član Njemačke akademije prirodnih znanstvenika "Leopoldina" u Halleu, kao i član mnogih znanstvenih društava kako u zemlji, tako i u inozemstvu.

Novije potvrde

Veličina "Milankovićevog učinka" ovisi o razlici između najveće i najmanje udaljenosti Zemlje od Sunca. Godine 1999. pokazano je da inačica izotopskog sastava kisika u sedimentima na dnu oceana zaista slijedi Milankovićeva predviđanja (Rial JA.: "Pacemaking the ice ages by frequency modulation of Earth's orbital eccentricity", "Science", vol. 285, str. 564., 23. srpnja 1999.); u istom broju na stranicama 503. i 504. objavljen je *netehnički* komentar (*Why the Ice Ages Don't Keep Time Richard A. Kerr*). Postoje i drugi noviji radovi koji upućuju na ispravnost originalne Milankovićeve teorije: ("Science", 11. lipnja 2004., str. 1609).

Ljudi misle da se nastale klimatske promjene nalaze izvan sfere njihove kompetencije i da ne mogu utjecati na njih. Jesu li u pravu? Zašto se danas čovječanstvo ne može suprotstaviti rastućim klimatskim anomalijama? Razumijemo li prave uzroke klimatskih promjena na našem planetu i na drugim planetima Sunčevog sustava? Znamo li kakva se energija koristi za prijenos informacija i kvantnu interakciju? Može li ijedan znanstvenik točno reći koja je energija uzrokovala nastanak cijelog svijeta? Postoje dvije mogućnosti: možete se opustiti i čekati neizbježno, ili početi proučavati ovaj fenomen, organizirajući pravi „brainstorming” za sve znanstvenike i misleće ljude na planeti. Kada se svi znanstvenici okupe i suoče sa zadatkom spašavanja planete, rješenje će se

definitivno pojaviti u uvjetima Kreativnog formata društva. Otkrit ćemo koje su to vrste energije, kako se mogu registrirati i kako manipulirati njima. Ljudi će se moći također suprotstaviti kozmičkom zračenju. Uostalom, nije teško i realno, to je obična fizika.

MEDIJSKI UTJECAJ NA „SHVAĆANJE“ KLIMATSKIH PROMJENA (velika slova slijedećih naslova su doslovno kopirana sa originala, radi „efekta“)

Klima je višegodišnje (oko 30 godina) ponašanje vremenskih parametara na temelju kojih se može iz izračunatih srednjih vrijednosti zaključivati o prošlom periodu i na temelju njega pomoću raznih modela „prognozorati“ budućnost klime i vremena.

Klima ili **podneblje** kao meteorološki pojam je skup meteoroloških čimbenika i pojava koje u određenom vremenskom periodu čine prosječno stanje atmosfere nad nekim dijelom Zemljine površine. Pored meteorološkog, postoji i biološki i geografski pojam klime.

Elementi klime koji se uzimaju u obzir pri određivanju klime su insolacija, temperatura zraka, tlak zraka, smjer i brzina vjetera, vlažnost zraka, padaline, naoblaka i snježni pokrivač, a mijenjaju se pod utjecajem **klimatskih faktora ili modifikatora** (zemljopisna širina, reljef, raspodjela kopna i mora, morske struje, nadmorska visina, rotacija, revolucija, atmosfera, udaljenost od mora, jezera, tlo i biljni pokrov te utjecaj čovjeka).

Stručnjakinja za klimu Srnec Lidija: Možemo očekivati intenzivnije, češće i dugotrajnije toplinske valove

Toplinski val može imati i smrtne posljedice

"Ne postoji jedinstvena definicija u svijetu kako se on točno definira, budući u različitim klimatskim područjima čovjek različito doživljava toplinsko opterećenje", rekla je.

"Kriteriji se razlikuju za pojedine lokacije zbog čega se opasnost za toplinski val izdaje u 8 regija Hrvatske, pri čemu su uzete u obzir njihove klimatske karakteristike", objašnjava.

Vlaga u zraku i sparina nisu ugodne ni ljudima ni životinjama

Europa 2022. najtoplija od kad postoje mjerenja

„Meteorologinja“: Svaki kvart i ulica mora imati kartu bujičnih poplava i toplinskih otoka

(Dunja Mazzocco Drvar, hrvatska „meteorologinja“ i ravnateljica Uprave za klimatske aktivnosti Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja. Inače šefica za klimatske promjene u Plenkovićevoj administraciji je i članica Rimskog kluba, koji potencira smanjenje stanovništva (Narod.hr))

<https://narod.hr/hrvatska/sefica-za-klimatske-promjene-u-plenkovicvoj-administraciji-dunja-mazzocco-drvar-clanica-je-rimskog-kluba-koji-potencira-smanjenje-stanovnistva>

Poplave, erozije, rekordno visoke vodostaje uzrokuju klimatske promjene

Moramo graditi sustav koji će biti spreman na katastrofe

Gradovi i županije imaju zakonsku obvezu boriti se protiv klimatskih promjena

Izrada karti toplinskih otoka i bujičnih poplava na razini ulica i kvartova

Invazivne vrste i kemijsko zagađenje već su u Jadranskom moru

Stručnjak za klimu: Toplinski valovi postat će svakodnevnica, prijete nam suše i poplave

Toplinski se valovi definiraju kao razdoblje iznimno vrućeg vremena koje traje najmanje tri uzastopna dana, a ponekad mogu trajati i po nekoliko tjedana, rekao je Mirko Orlić, akademik, hrvatski geofizičar i profesor s Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu.

"Što je 'iznimno vruće', definira se na osnovi mjerenja na svakoj razmatranoj lokaciji, pa tako, prema istraživanjima suradnika DMHZ-a, granična temperatura u području Zagreba iznosi 33,7 stupnjeva Celsiusa, u području Dubrovnika iznosi 32,3 stupnjeva Celsiusa, a u području Osijeka iznosi 35,2 stupnjeva Celsiusa", dodaje.

Naša svakodnevnica postat će intenzivni toplinski valovi

Toplinski valovi bit će duži i intenzivniji, a donose suše i poplave

Protiv ekstremnih stanja moramo se boriti svi

Uragani će postajati sve razorniji i dugotrajniji

Vrućina i toplinski valovi probili su sve rekorde, prognoze nisu dobre, a Dunja Mazzocco Drvar otkriva što nas još očekuje: 'Tek smo počeli'

Stiže zvijer iz Afrike: Hrvatsku će pogoditi drastična promjena vremena

Topljenje ledenjaka „sudnjeg dana“ izazvat će katastrofalni tsunami

A što radi naša Vlada i predsjedništvo, kao da se ništa ne događa!? Ma radi, napisana je strategija prilagodbe čak do 2070. godine, ali za sada samo na papiru.

Strategija prilagodbe klimatskim promjenama u Republici Hrvatskoj za razdoblje do 2040. godine s pogledom na 2070. godinu

(https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2020_04_46_921.html)

Ima preko stotinjak strana, pa kome se čita neka izvoli (NN 46/2020)

A imamo mi i Factograf:

“Milankovićeви ciklusi” nisu dokaz da ljudi nemaju utjecaj na zagrijavanje Zemlje

Ledenjaci su na putu nestanka, to je ogroman problem

A imamo i teoretičara istine iz 2014. godine:

Zoran Vakula: Moguće je da pomoću HAARP-a mijenjaju vremenske uvjete na Zemlji!

16.09.2014

Približavamo se točki s koje nema povratka

Benjamin Fulford (novinar i pisac) 26.6.2023. Dio vijesti vezanih uz klimatske promjene:

„Ruse više brine neka vrsta "klimatskih događaja". Primećuju da organizacija pod nazivom „Globalno vojno savjetodavno vijeće za klimatske promjene” (GMACCC) poziva na veliki NATO i EU projekt za borbu protiv "klimatskih hitnih situacija”.

U Kanadi, na primjer, Odjeljenje za klimatske promjene gradi objekte sa sobama za ispitivanje, oružarnicama, biološkim laboratorijima itd. "za borbu protiv klimatskih promjena". Očigledno je da su nedavni šumski požari u Kanadi samo početak ovog novog pokušaja NATO-a da se domogne velikog novca.

Svjetska Zdravstvena Organizacija (WHO) sada povezuje bolest s

klimatskim promjenama. Kako bi to pokrenuo, WHO je imenovao Vanessu Kerry, kćer bivšeg američkog državnog sekretara Johna Kerryja i posebnog izaslanika predsjednika SAD-a za klimatske promjene, "glavnog direktora za klimatske promjene i zdravlje".

U međuvremenu, Njemačko vijeće za etiku poziva na "Jedno zdravlje" u borbi protiv globalne "klimatske krize". GEC kaže: "Samo kolektivi mogu biti 'zdravi', a ne pojedinci."

U Poljskoj je robovska vlada izglasala "temeljne promjene zakona o geologiji i rudarstvu koje prijete zdravlju i životu ljudi i životinja, lišavaju nas temeljnih prava i imovine i vode našu zemlju u potpuni kolaps"- Poljska tajna služba upozorava.

Sve se ovo događa dok Svjetski Ekonomski Forum poziva vještačku inteligenciju da "prepiše" vjerske spise kako bi stvorila globalizovanu "Novu Bibliju".

Yuval Noah Harari, koji služi kao desna ruka Klause Schwaba u WEF-u, tvrdi da je Biblija "lažna vijest" i puna govora mržnje, a ELITA može upotrijebiti AI kako bi zamjenila Bibliju i stvorila jedinstvenu religiju koja je zapravo „točna“. Prema WEF-u, Bog, Isus i kršćanstvo su "lažne vijesti" koje čovječanstvo mora odbaciti.

U međuvremenu, fašistička talijanska premijerka Giorgia Meloni, koja je došla na vlast na temelju obećanja protiv imigracije, pustila je više od 100.000 ilegalnih imigranata, svi vojno sposobni muškarci, u proteklih devet mjeseci.

Nije onda čudno što se Ruska vlada jednostrano povlači iz brojnih međunarodnih tijela, uključujući Svjetsku trgovinsku organizaciju i Svjetsku zdravstvenu organizaciju, rekao je u utorak zamjenik ruske dume Petar Tolstoj.

Rusi također navode veliku seriju neprirodnih potresa širom svijeta u posljednjih mjesec dana, misleći da bi to mogao biti uvod u golemi, vjerovatno vulkanski, "klimatski događaj". **Utvrđeno je da je gotovo svaka stanica za praćenje temperature Nacionalne uprave za oceansku atmosferu (NOAA) oštećena, kako bi se zemlja činila "toplijom" nego što stvarno jest, čime se efikasno potpiruje prevara o "globalnom otopljanju", izvještava „Ještava“ Poljska. Prema studiji Instituta Heartland, 96% temperaturnih stanica NOAA ne zadovoljava standarde agencija za "integrisano postavljanje". Većina ih se nalazi u blizini objekata koji zadržavaju ili stvaraju toplotu, čime se krivotvore očitavanja.**

Evo još jednog primjera:

Članak USA Today: 8. ožujka 2022. -> Oslobođanje GMO komaraca na Floridi

CNN članak: 27. juna 2023. -> Malarija na Floridi, SAD, otkrivena prvi put u 20 godina

Uskoro možemo očekivati naslov koji proglašava da "Klimatske promjene donose malariju na Floridu". Tada ćemo vidjeti propagiranje "vakcina protiv malarije". Kome koristi prodaja vakcina protiv malarije? "Playbook poznat. Više se nemaju gdje sakriti", kaže Pentagon...

Stiže zvijer sa istoka: Hrvatsku će pogoditi velika promjena vremena

Ponedjeljak (3.7.2023.) je bio najtopliji dan na Zemlji u povijesti mjerenja

Nakon najtoplijeg lipnja otkad postoje mjerenja, na Zemlji je u ponedjeljak, 3. srpnja, zabilježen i najtopliji dan otkako se vode podaci, piše [BBC](#). Prosječna globalna temperatura zraka po prvi je put prešla 17 Celzijevih stupnjeva. Točnije, dosegla je 17.01 stupnjeva, čime je oboren dosadašnji rekord od 16.92, postavljen u kolovozu 2016. godine. (Koja preciznost, inače se temperatura na meteo postajama mjeri sa termometrima na desetinke stupnja)

Znanstvenici iz američkog Nacionalnog centra za okolišna predviđanja vjeruju da su do ovog rekorda doveli meteorološki fenomen El Niño i **velike količine ugljikova dioksida koji čovječanstvo i dalje ispušta u atmosferu.**

Ekstremno vruće Jučer evidentirana temperatura najviša je od 1979., otkad se bilježi satelitskim praćenjem, a stručnjaci vjeruju da je i najviša od kraja 19. stoljeća, otkad se za mjerenje koriste instrumenti.

STIŽE NOVA PROMJENA Izdano upozorenje za skoro cijelu Hrvatsku: Popodne kreću pljuskovi i grmljavinsko nevrijeme, ali utorak će biti gori

**OPASNO VRIJEME Oglasili se DHMZ i Ravnateljstvo
civilne zaštite, alarm u tri regije: Bujice, oluje, obilna
kiša...**

JE LI VAM DOSTA MEDIJSKIH KATASTROFA?
AKO NIJE, EVO NAJNOVIJA POGREŠKA PROGNOŠTIČKE SLUŽBE

**Tuča padala kod Plitvica: 'Bilo je sunčano i
onda odjednom apokalipsa' (5.7.2023.)**

**Jugom Slovenije protutnjala paklena fronta
s tučom, kreće se prema Hrvatskoj
(5.7.2023.)**

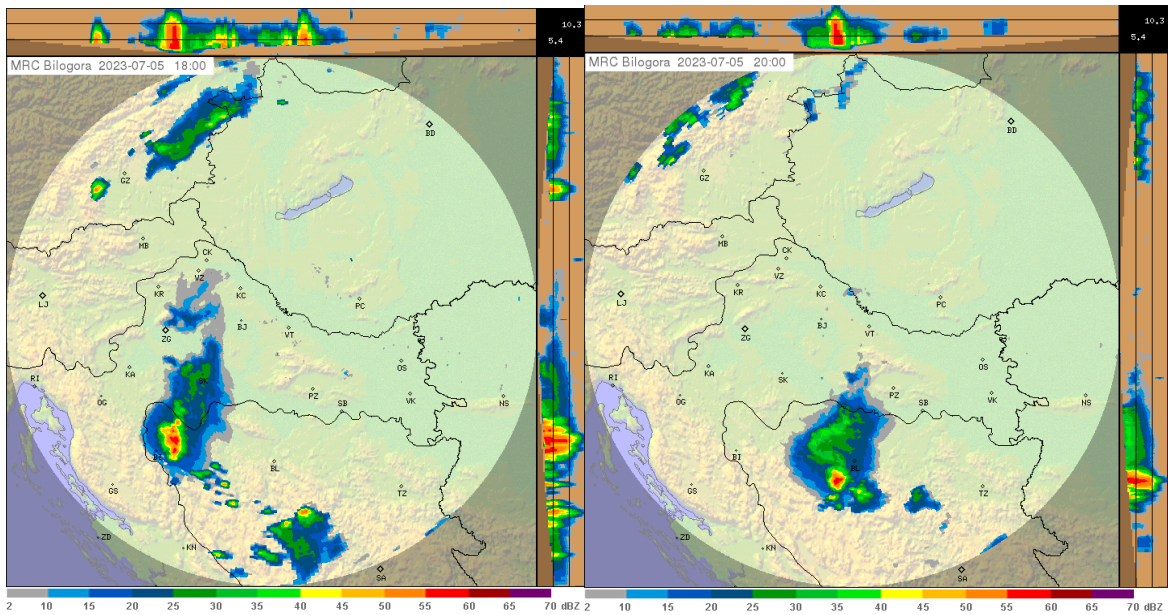
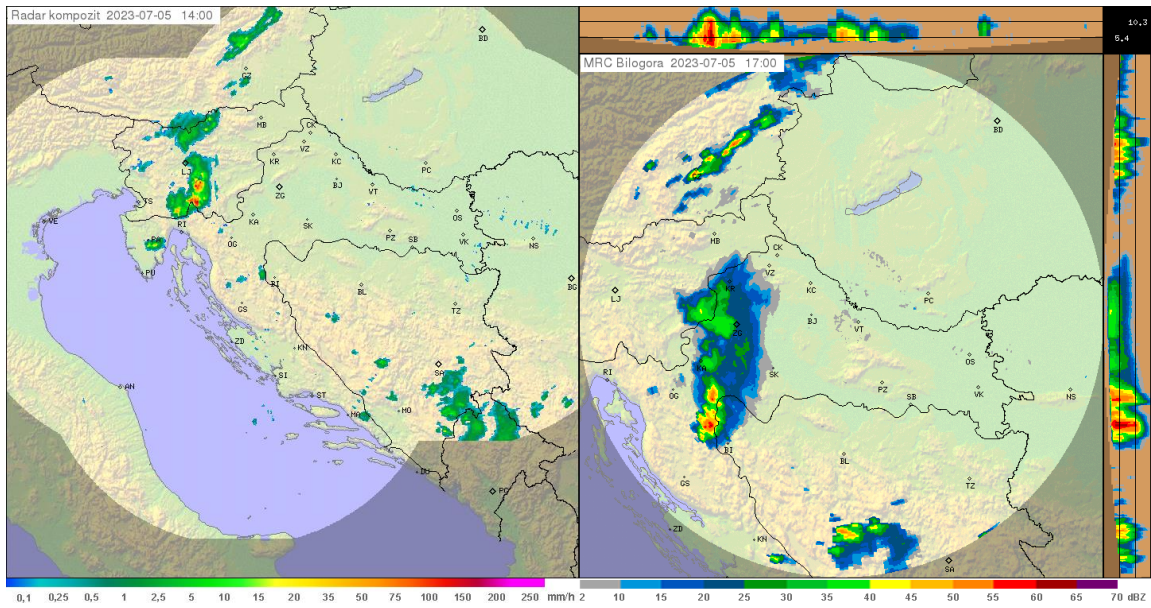
**Upaljen žuti meteoalarm za tri regije!
Velikom dijelu zemlje prijeti grmljavinsko
nevrijeme 5.7.2023.**

Nije bilo u noći ništa od oluja, jer je hladna fronta prošla sjevernije od RH, zahvatajući poslije ponoći samo dio Međimurja. Još jedan primjer učinkovitosti prognostičke službe (riječ koja se konstantno koristi za efikasnost obrane od tuče !!)

**Novo nevrijeme stiže prema Zagrebu: Od
vikenda ponovno paklene vrućine
(5.7.2023.)**

Radarske slike najbolje govore o pogrešnoj procjeni prognostičara (ne znam da li njih u to vrijeme još ima u dežurstvu), jer se jaka oluja pred Zagrebom

razdvaja na slabi sjeverni dio koji se ubrzo raspada, a južni zahvata Gorski kotar i Liku i tijekom večeri se kreće preko BiH na jugoistok, te se u noći raspada.

Iz izjave AMS-a

[American Meteorological Society](#)

iz 1998. godine o stanju prognoze vremena za vrlo kratkoročne prognoze (0-12 sati):

„Ove prognoze su posebno korisne za predviđanje razvoja i kretanja vremenskih sustava na velikoj i srednjoj skali. Ipak, točnost prognoza brzo opada sa smanjivanjem skale vremenskih pojava, te porastom duljine razdoblja na koje se prognoza odnosi. Prognoziranje razvoja i kretanja kratko živućih, često intenzivnih vremenskih pojava na manjoj skali, poput tornada, tučonosnih oluja i poplava je manje pouzdano od prognoziranja vremenskih sustava na većoj skali. Teškoća prognoziranja sustava male skale je uvjetovana nedovoljnim mogućnostima računala, neodgovarajućim mjerenjima, te nepotpunim razumijevanjem fizikalnih procesa koji se odvijaju za vrijeme takvih pojava.“

Stiže revolucija koja će spašavati živote: 'To će pomoći u predviđanju teškog olujnog nevremena' (odnosi se na nove satelite)

Stiže anticiklona 'Lucifer' i temperature preko 40°C

Mediterran je u opasnosti. Južna Europa imat će klimu kakvu ima sjever Afrike

Stiže epsko nevrijeme: Pripremite se, u nekim dijelovima zemlje upaljen alarm

Dakle nema iz nekih gornjih tekstova definicije što su toplinski valovi, nego svaki kvart u većem gradu ima svoju definiciju, jako dobro, ali ima logike! Taj pojam u meteorologiji nije postojao do prije nekoliko godina, isto kao i globalno zatopljenje, ozonske rupe, klimatske promjene, nova vrsta oblaka stvorenih ljudskim djelovanjem, vjerojatno postoje i „hladovinski“ valovi, sve u svrhu plašenja građana RH.

To je samo nekolicina od zastrašujućih naslova u našim medijima, a njihova svrha je dobro poznata, izazivanje straha. Daj mediji „smanjite ribu!“

Idemo sada malo pogledati službenu prognozu za ovo ljeto.

Sezonska prognoza za ljeto 2023.

DHMZ, 1. 6. 2023. - Nakon kišovito svibnja, sve su oči uprte u prognozu za sljedeće mjesec, i što se količine oborine tiče, ali i temperature.

Prema dostupnom prognostičkom materijalu, klimatološko ljeto koje je danas započelo bit će toplije od prosjeka uz veliku, na Jadranu i vrlo veliku vjerojatnost ostvarenja prognoze. Pozitivno odstupanje srednje mjesečne temperature od uobičajene izgledno je u sva tri mjeseca. Pritom je vjerojatnost za veće pozitivno odstupanje povećana na Jadranu, osobito u lipnju i kolovožu. Kod takvog signala može se zaključiti da se očekuje toplije danju, ali i noću, odnosno minimalna temperatura također će odstupati od prosjeka, moguće i znatno.

Također se za cijelu Hrvatsku može reći da ipak postoji vjerojatnost da će tijekom ljeta biti pojave toplinskih valova, no na sezonskoj skali ne može se prognozirati koliko će oni trajati ni kada će se dogoditi.

Stoga valja pratiti službene vremenske prognoze za kraće razdoblje (najviše tjedan dana unaprijed) koje će, bude li potrebno, sadržavati upozorenje na vrućinu. **Iako se predviđa vrijeme toplije od prosjeka, svakako su mogući i prodori hladnog zraka (npr. prolaskom hladne fronte), odnosno kraća razdoblja s temperaturom oko ili čak nižom od uobičajene za ljetne mjesec.**

Prognoza količine oborine mnogo je složenija od prognoze temperature, osobito na sezonskoj skali, pa je i njezina pouzdanost manja. A prema dostupnom prognostičkom materijalu, ukupna sezonska količina oborine predviđa se uglavnom oko klimatološkog srednjaka uz umjerenu vjerojatnost

ostvarenja prognoze. Signal za mjestimice više kiše od mjesečnog srednjaka postoji u srpnju, ponegdje i lipnju, a s obzirom na pljuskoviti karakter oborine uobičajen u toplom dijelu godine te lokalne faktore (orografija, blizina mora) velika je vjerojatnost za nejednoliko raspoređenu oborinu. Naime, ponegdje s pljuskom može pasti veća količina oborine – usporediva s tjednim, moguće i mjesečnim srednjakom (koji je primjerice u ljetnim mjesecima ponegdje u Dalmaciji relativno malen – npr. 20 do 30 mm), a ponegdje oborine mogu i izostati u duljem vremenskom razdoblju – nekoliko tjedana). I za prognozu ovakvih pojava tijekom ljeta valja pratiti prognoze za jedan ili dva dana unaprijed te upozorenja na opasne vremenske pojave.

S druge strane, u kolovozu postoji vjerojatnost za manjak oborine, ali to opet ne isključuje lokalne pljuskove.

Dakle, klasična dugoročna prognoza koja se bazira na višegodišnjim srednjacima nekih vrijednosti, tako da je u njoj dana (copy-paste) prognoza od prošlih godina za ljetni period „**Iako se predviđa vrijeme toplije od prosjeka, svakako su mogući i prodori hladnog zraka (npr. prolaskom hladne fronte), odnosno kraća razdoblja s temperaturom oko ili čak nižom od uobičajene za ljetne mjesec.**“

Da li se do sada prognozirano i ostvarilo. Pa bilo je i kišnih perioda i jedan toplinski val, te velike količine oborine uz pojavu bujičnih poplava, a za sušu još ima vremena, jer smo tek na početku mjeseca srpnja.

Sve prošle ljetne prognoze postoje na meteo.hr stranici (objave – priopćenja) unazad desetak godina (do 2014. godine), tako da bi njihovo iznošenje ovdje zauzelo puno prostora, ali su uglavnom sve jako slične.

Najviše izmjerene temperature zraka u Hrvatskoj za razdoblje od kada postoje mjerenja do zaključno 19.7.2022. godine

Ljeto je vrijeme kada se redovito nameće pitanje koje su do sada najviše izmjerene temperature zraka. Najviše maksimuma na području RH je zabilježeno 2012. i 2017. godine sa maksimalnim izmjerenim temperaturama.

Do sada apsolutno najviša temperatura zraka u Hrvatskoj, izmjerena prema standardima Svjetske meteorološke organizacije, u hladu meteorološke kućice, zabilježena je **4. kolovoza 1981. godine u Pločama** i iznosila je **42,8 °C**.

U **Tablici 1.** prikazane su vrijednosti s apsolutno najvišom temperaturom zraka (apsolutnim maksimumom) izmjerenom na pojedinoj postaji s datumima pojave pojedinog maksimuma, ovisno o postojanju mjerenja na pojedinoj postaji. Apsolutni maksimumi svrstani su u kategorije:

Gotovo svi navedeni apsolutni maksimumi izmjereni su **u srpnju i kolovozu**, izuzetak je **Virovitica** gdje je apsolutni maksimum od **39,5 °C** izmjeren **27. lipnja 1965.** Najviše je izmjerenih maksimuma tijekom kolovoza **2012.** godine, s time da je većina postaja počela raditi od sredine prošlog stoljeća. Na postajama s duljim nizom mjerenja (od 19. stoljeća!) ističe se postaja **Crikvenica** gdje je apsolutni maksimum od **39,0 °C** izmjeren **17. srpnja 1928.**

Tablica 1. Apsolutno najviše vrijednosti temperature zraka izmjerene na meteorološkim postajama u Hrvatskoj

Meteorološka postaja	Početak mjerenja (ili od kad do kada)	Temperatura (°C)	Datum
Ploče	1978.	42,8	4. 8. 1981.
Starigrad Paklenica	1992. - 2019.	42,7	10. 8. 2017.
Karlovac	1949.	42,4	5. 7. 1950.
Knin	1949.*	42,3	10. 8. 2017.
Split Kaštela	1981.	42,2	2. 8. 2017.
Nova Gradiška	1981.*	41,8	22. 8. 2012.
Cres	1985.*	41,5	21. 7. 2015.
Ston	1981.*	41,5	4. 8. 1981.
Gorinci	2002.	41,4	8. 8. 2013.
Abrami	1981. - 2017.	41,4	22. 7. 2015.
Benkovac	1981.*	41,0	5. 8. 2017.
Botinec	1981. - 2016.	41,0	8. 8. 2013.
Driš	1957.*	41,0	10. 8. 2017.
Ilok	1981.*	41,0	24. 7. 2007.
Letaj - brana	1995.*	41,0	19. 7. 2007.
Vrgorac	1981.*	41,0	4. 8. 2017.
Brana Ričice	1993.	40,8	18. 7. 2007.
Goveđari	1981.*	40,8	10. 8. 2017.
Gradište	1981.	40,8	6. 8. 2012.
Lipik	1981.*	40,8	10. 8. 2017.
Zabok	1991.*	40,8	8. 8. 2013.
Imotski	1981.	40,7	10. 8. 2017.
Đakovo	1981.*	40,6	6. 8. 2012.
Osijek - zračna luka	1981.*	40,6	24. 7. 2007.
Sinj	1950.	40,5	3. 8. 2017.
Slavonski Brod	1963.	40,5	6. 8. 2012.
Županja	1981.*	40,5	24. 7. 2007.
Pag	1978.*	40,4	24. 7. 1998.
Zagreb Maksimir	1949.	40,4	5. 7. 1950.

Meteorološka postaja	Početak mjerenja (ili od kad do kada)	Temperatura (°C)	Datum
Donji Miholjac	1954.	40,4	20. 7. 2007.
Novigrad (Dalmacija)	1981.*	40,4	22. 7. 2015.
Novska	1981.*	40,4	4. 8. 2017.
Valpovo	1964.*	40,4	20. 7. 2007.
Sutivan (otok Brač)	1981.*	40,4	24. 7. 2007.
Osijek	1899.*	40,3	1. 7. 1950., 24. 8. 2012.
Zagreb Grič	1881.*	40,3	5. 7. 1950.
Botonega	1987.*	40,2	4. 8. 2017.
Beli Manastir	2004.*	40,2	6. 8. 2012.
Korenica	1981.*	40,2	2. 8. 2017.
Kutina	1981.*	40,2	4. 8. 2012.
Sunja	1981.*	40,2	18. 7. 2007.
Brestovac - Belje	1981.*	40,1	24. 8. 2012.
Čepić	1981.	40,0	3. 8. 2017.
Daruvar	1978.	40,0	10. 8. 2017.
Kukuljanovo	1997.*	40,0	19. 7. 2007.
Opuzen	1981.*	40,0	23. 8. 2000.
Požega	1949.*	40,0	6. 8. 2012.
Rijeka	1948.*	40,0	19. 7. 2007.
Rijeka Omišalj	1970.	40,0	19. 7. 2007.
Sisak	1949.*	40,0	24. 8. 2012.
Slunj	1955.*	40,0	4. 8. 2017.
Vela Luka (otok Korčula)	1981.	40,0	9. 8. 2017.
Zadar Zemunik	1981.	40,0	5. 8. 2017.
Vinkovci	1981.*	39,9	6. 8. 2012.
Topusko	1981. - 2019.	39,8	24. 8. 2012.
Oborovo	1986.*	39,8	24. 8. 2012.
Našice	1981.*	39,8	24. 8. 2012.
Vukovar	1999.*	39,8	6. 8. 2012.
Bilogora	1981.	39,8	24. 8. 2012.
Metković	1997.*	39,8	4. 8. 2013.
Makarska	1981.	39,7	9. 8. 2017.
Senj	1949.	39,7	22. 7. 2015.
Bosiljevo	1981.	39,6	8. 8. 2013.
Gračac	1960.*	39,6	2. 8. 2017.
Lovinac	1960.*	39,6	5. 8. 2017.
Račinovci	2007.*	39,6	4. 8. 2017.
Slatina	1981.*	39,6	20. 7. 2007.

Meteorološka postaja	Početak mjerenja (ili od kad do kada)	Temperatura (°C)	Datum
Ogulin	1949.	39,5	5. 7. 1950.
Stružec	1981.*	39,5	24. 8. 2012.
Virovitica Bikana	(1994. - 2010.)*	39,5	18. 8. 2003.
Dubrovnik Ćilipi	1981.*	39,5	24. 7. 2007.
Pazin	1961.	39,5	3. 8. 2017.
Pisarovina	1981.*	39,5	4. 8. 2017.
Varaždin	1949.	39,4	8. 8. 2013.
Hrvatska Kostajnica	1981.*	39,4	18. 7. 2007.
Gorice	2004.	39,4	8. 8. 2013.
Šestanovac	1981.	39,4	4. 8. 1981.
Šibenik	1949.	39,4	10. 8. 2017.
Rab	1978.	39,3	22. 7. 2015.
Biograd na moru	1981.*	39,2	4. 8. 2017.
Donji Lapac	1982.*	39,2	2. 8. 2017.
Kuna (poluotok Pelješac)	1981.*	39,2	22. 8. 2000.
Virovitica	1951.*	39,2	27. 6. 1965.
Jelsa (otok Hvar)	1981.*	39,1	9. 8. 2017.
Kopački Rit	(2004. - 2019.)*	39,1	6. 8. 2012.
Koprivnica	1949.	39,1	24. 8. 2012.
Krapina	1993.*	39,1	8. 8. 2013.
Kutjevo Vidim	2002.*	39,1	22. 8. 2012.
Ličko Lešće	1960.*	39,1	8. 8. 2013.
Lekenik Vukojevac	1963.*	39,1	6. 8. 2012.
Plaški	1960.*	39,1	8. 8. 2013.
Petrinja	1981.*	39,1	14. 8. 2003.
Zagreb Pleso	1981.	39,1	24. 8. 2012.
Bol (otok Brač)	1981.*	39,0	9. 8. 2017.
Božava	1997.*	39,0	3. 8. 2017.
Čakovec	(1981. - 2019.)*	39,0	20. 7. 2007.
Jastrebarsko	(1981. - 2014.)*	39,0	24. 8. 2012.
Opeke	1981.*	39,0	20. 8. 2000.
Samobor	1981.*	39,0	24. 8. 2012.
Kutjevo - Mitrovac	(2003. - 2013.)*	39,0	20. 7. 2007.
Crikvenica	1895.*	39,0	17. 7. 1928.
Volosko	(1995. - 2013.)*	39,0	22. 7. 2006.
Bakar	1997.*	39,0	19. 7. 2007.
Korčula	1981.*	39,0	5. 8. 2013.
Mali Lošinj	1961.	39,0	6. 8. 2017.

Meteorološka postaja	Početak mjerenja (ili od kad do kada)	Temperatura (°C)	Datum
Otočac	1994.*	39,0	4. 8. 2017.
Pula	1963.	39,0	5. 8. 2017.
Voćin	1981.*	38,9	24. 8. 2012.
Čazma	1981.*	38,8	24. 8. 2012.
Krk	1981.*	38,8	21. 7. 2015.
Sumartin (otok Brač)	1998.*	38,8	4. 8. 2013.
Komiža	1981.*	38,8	24. 7. 2007.
Gospić	1872.*	38,7	30. 7. 1947.
Karlobag	(1993. - 2016.)*	38,7	19. 7. 2007.
Đurđevac	1960.	38,6	10. 8. 2017.
Plitvice	1986.*	38,6	4. 8. 2017.
Split-Marjan	1948.	38,6	5. 7. 1950.
Bjelovar	1949.	38,5	20. 7. 2007., 24. 8. 2012.
Križevci	1961.	38,5	6. 8. 2012.
Stubičke Toplice	1961.*	38,5	13. 8. 2003.
Pregrada	1992.*	38,5	13. 8. 2003.
Šibice	1995.*	38,5	4. 8. 2017.
Zagreb - Rim	1981.*	38,4	8. 8. 2013.
Dubrovnik	1961.	38,4	7. 8. 2012.
Vela Sestrica	1981.	38,4	8. 7. 2004.
Lastovo	1949.	38,3	3. 8. 1998.
Kukljica	(1999. - 2018.)*	38,3	22. 8. 2000.
Ludbreg	1981.	38,2	24. 8. 2012.
Zelina	1981.*	38,2	24. 8. 2012.
Malinska	(1981. - 2009.)*	38,2	23. 7. 2003.
Pula - zračna luka	1978.*	38,2	5. 8. 2017.
Trsteno	(1981. - 2003.)*	38,2	4. 8. 1981.
Vrana	(1981. - 2002.)*	38,1	14. 7. 1984.
Brinje	1997.	38,0	3. 8. 2017.
Novi Marof	1981.*	38,0	5. 8. 2012.
Veli Lošinj	1981.	38,0	13. 7. 1991.
Bednja	2006.*	37,9	8. 8. 2013.
Hvar	1858.*	37,7	8. 8. 1956.
Boljun	(1981. - 1989.)*	37,5	27. 7. 1983.
Orebić (poluotok Pelješac)	(1981. - 2011.)*	37,5	25. 7. 1988.
Ponikve	(1987. - 2009.)*	37,4	4. 8. 2003.
Zvečevo	1986.*	37,2	18. 7. 2007.

Meteorološka postaja	Početak mjerenja (ili od kad do kada)	Temperatura (°C)	Datum
Rovinj	1949.*	37,1	2. 8. 1988.
Silba	1981.*	37,1	8. 8. 2013.
Novi Dvori	(1960. - 1991.)*	37,0	11. 7. 1968.
Poreč	1981.*	37,0	2. 8. 1998.
Božjakovina	(1981. - 1989.)*	36,7	9. 8. 1981.
Udbina	(1996. - 2015.)*	36,6	3. 8. 1988.
Mali Lošinj Čikat	(1981. - 2011.)*	36,6	2. 8. 1998.
Palagruža	1949.*	36,4	9. 8. 2017.
Zadar	1961.	36,3	4. 8. 2017.
Labin	(1993. - 2006.)*	36,2	4. 8. 1994.
Celega	(1982. - 2013.)*	36,0	2. 8. 1998.
Molunat	(1998. - 2014.)*	35,6	24. 7. 2007.
Parg	1951.	35,6	4. 8. 2017.
Borovo	(1981. - 1989.)*	35,5	3. 8. 1981.
Kostel	1981. - 1987.	35,2	28. 7. 1983.
Delnice	1981.*	35,0	3. 8. 2017.
Risnjak - Crni Lug	2003.	35,0	22. 8. 2011.
Kraljevica	1981. - 1986.	34,8	29. 7. 1983.
Drežnica	1994. - 2013.	34,5	13. 8. 2003.
Vrelo Ličanke	1974.*	34,5	3. 8. 2017.
Malo Trojstvo	(1984. - 2003.)*	34,3	3. 8. 1988.
Sv.Ivan na pučini (Rovinj)	1984.	34,2	5. 8. 2017.
Stubička Gora	(1981. - 1996.)*	33,8	28. 7. 1983.
Skrad	(1960. - 1993.)*	33,7	28. 7. 1983.
Fužine-brana	(1955. - 1972.)*	33,6	6. 7. 1957.
Velika Popina	1981. - 1991.	33,6	3. 8. 1981.
Lokve brana	1960. - 2016.	33,3	27. 7. 1983.
Stara Sušica	(1960. - 1986.)*	33,0	28. 7. 1983.
Sošice	1996.*	34,9	4. 8. 2017.
Baške Oštarije	(1962. - 2010.)*	33,0	22. 8. 2000.
Puntijarka	1981.	32,3	4. 8. 2017.
Zalesina	(1981. - 2000.)*	31,8	3. 8. 1981.
Begovo Razdolje	2003. - 2008.	30,0	26. 6. 2006.
Vrh Učke	(1968. - 2008.)*	30,0	15. 8. 1993.
Zavižan	1954.	28,3	22. 7. 2015.
Plješevica	(1981. - 1988.)*	27,5	28. 7. 1983.

* nepotpuni niz podataka

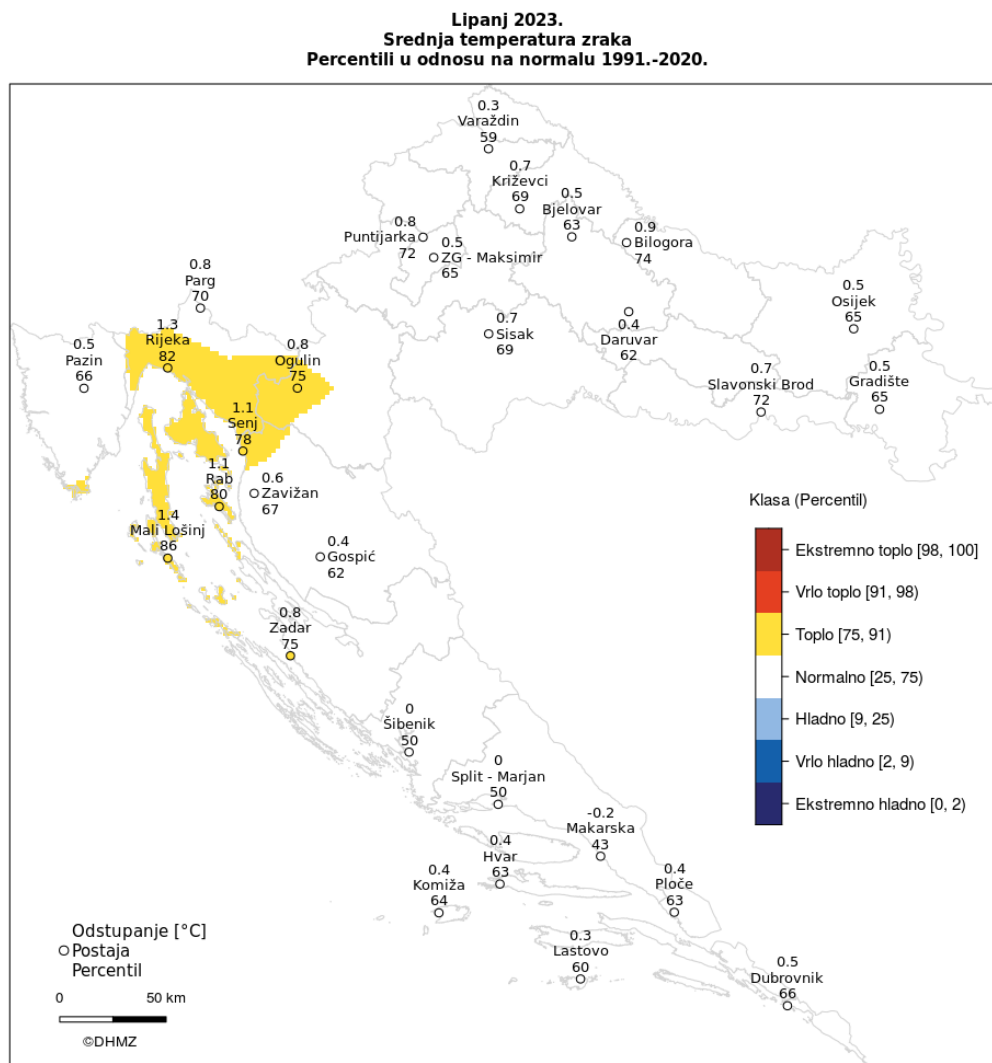
A sada da vidimo što kažu podaci DHMZ-a za prošli lipanj 2023.

Pa kako se vidi većina područja RH, što se tiče temperature i količine oborine (bijela područja) su u granicama normale (nema zatopljenja, a niti zahlađenja).

Odstupanje srednje mjesečne temperature zraka za lipanj 2023.

Odstupanja srednje temperature zraka u lipnju 2023. u odnosu na normalu 1991. – 2020. nalaze se u rasponu od -0,2 °C (Makarska) do 1,4 °C (Mali Lošinj). Temperatura zraka bila je viša od prosjeka na gotovo svim postajama.

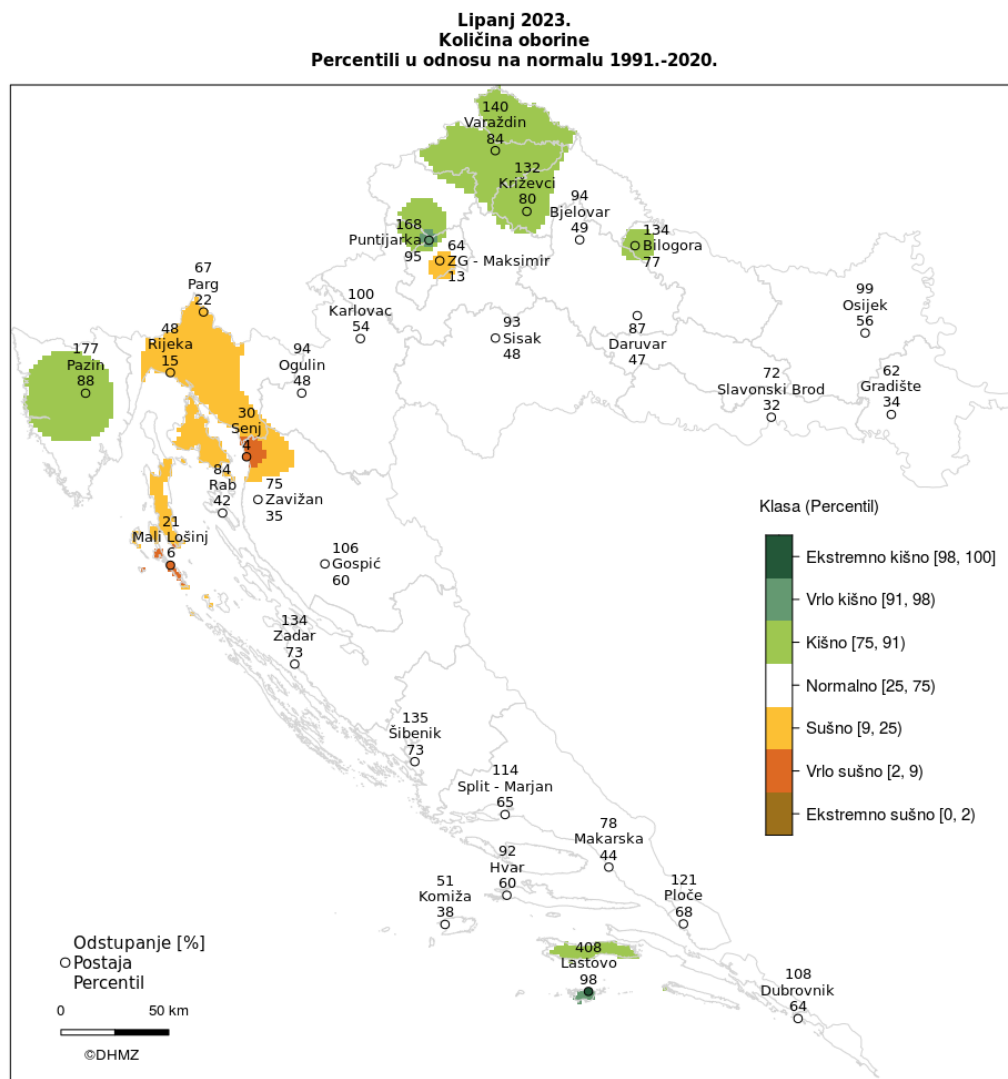
Prema raspodjeli percentila, temperaturne prilike u Hrvatskoj za lipanj 2023. godine opisane su sljedećim kategorijama: **normalno** (gotovo cijela Hrvatska) i **toplo** (Kvarner s otocima i dio njegovog zaleđa).

Odstupanje količine oborine za lipanj 2023.

Odstupanja količine oborine u lipnju 2023. godine u odnosu na normalu 1991. – 2020. nalaze u rasponu od 21 % višegodišnjeg prosjeka u Malom Lošinj (11,4 mm), do 408 % na Lastovu (131,8 mm). Analiza odstupanja količina oborine za lipanj 2023. izraženih u postotcima (%) višegodišnjeg prosjeka pokazuje da su količine oborine na nešto većem broju postaja bile ispod, a na ostalima iznad prosjeka.

Oborinske prilike u lipnju 2023. godine izražene percentilima detaljnije su opisane sljedećim kategorijama: **vrlo sušno** (Senj, Mali Lošinj), **sušno** (okolica Zagreba, Kvarner i zaleđe), **normalno** (veći dio Hrvatske), **kišno** (dio Bilogore, krajnji sjever Hrvatske, šira okolica Puntijarke, Istra, Korčula), **vrlo kišno** (Puntijarka) te **vrlo kišno do ekstremno kišno** (Lastovo).

Čak i one javne informacije o globalnim klimatskim promjenama, koje su sada dostupne svjetskoj zajednici, svjedoče o razvoju krajnje negativne situacije za čovječanstvo. Konkretno, kao što znate, izvještaj Međuvladinog panela za klimatske promjene (IPCC) od 31. ožujka 2014. navodi da svi kontinenti i oceani već doživljavaju utjecaje klimatskih promjena, zbog visokih razina globalnog zatopljenja, a svijet je loše pripremljen na rizike povezane s klimatskim promjenama. Uočeno je da su primijećeni učinci klimatskih promjena već utjecali na ekosustave kopna i oceana, neka izvorna sredstva za život ljudi, sustave vodoopskrbe, poljoprivredu, ljudsko zdravlje. To jest, ljudi, zajednice, ekosustavi ranjivi su u cijelom svijetu, ali s različitim stupnjevima ranjivosti na različitim mjestima. Posljedice promjena većih razmjera mogu biti neočekivane, krajnje ozbiljne, sveobuhvatne i nepovratne ...

Klimatske promjene postaju očevidne i posjeduju sveprijetecu odliku.

Vremenska ljestvica klimatskih promjena na planetu, naravno, premašuje prosječno trajanje "političkog života" onih koji donose odluke u vezi sa sigurnošću i sudbinom cijelih naroda. Danas svjetska politika potrošačkog društva sve više gubi masku čovječnosti otkrivajući svoju istinsku bit. Dovoljno je razmotriti pitanje koje se mjere poduzimaju kako bi se osigurala sigurnost naroda u određenim zemljama i tko u stvarnosti osigurava vlastitu sigurnost pod krinkom "brige za narod" ...

Politike određenih međunarodnih organizacija u razvijenim zemljama, neki znanstvenici koje oni sponzoriraju, podupiru teoriju da je jedan od glavnih uzroka globalnih klimatskih promjena na Zemlji antropogeni utjecaj na prirodu povezan s emisijom stakleničkih plinova u atmosferu. Na toj su osnovi razvijeni različiti međunarodni dokumenti, poput Kiotskog protokola (dodatak Okvirnoj konvenciji UN-a o klimatskim promjenama). Međutim, praksa je pokazala neučinkovitost takvih dokumenata ...

Ironično, takav razlog kao što je "antropogeni utjecaj" nesumnjivo postoji, ali on je isključivo političke i komercijalne naravi. Umjesto očekivanog ispunjenja najavljenih namjera za poboljšanje klimatske situacije na planetu, u praksi je ispunjenje tih obveza pretvoreno u komercijalni projekt, trgovanje kvotama, a što je samo dovelo do bogaćenja pojedinaca. Nažalost, ti su međunarodni dokumenti postali samo argument u trgovačkim ratovima i čimbenik pritiska na ekonomsku politiku ove ili one zemlje. Slijedili su poslovne interese određenih pojedinaca više nego stvarni pokušaj da se nešto poboljša na planetu. Opet je djelovao čisto ljudski faktor, dominacija odluka diktiranih ne najboljim ljudskim motivima pojedinaca. Nažalost, u našem svijetu potrošačkog društva najavljuju se i masovno populariziraju takve klimatske hipoteze, koje su zapravo korisne samo onim zemljama koje ih pokreću, podržavaju i promiču. Neke zemlje imaju politički interes, druge ekonomski. U

cjelini, to je utopijski pogled na rješavanje temeljnih pitanja povezanih s globalnim klimatskim promjenama. Ali s druge strane, vrlo stvarna provedba strateškog rivalstva, skrivena je borba za moć i svjetski utjecaj, što povećava rizik od sukoba između svjetskih sila. Kao što znate iz teorije sustava, bilo koja ideja koja donosi velike prihode koristi se u sve složenijim uvjetima dok ne postane uzrok velike katastrofe ...

Nema sumnje da ljudske aktivnosti na planetarnoj razini negativno utječu na okoliš. Ali taj je utjecaj minimalan u usporedbi s onim što se događa na planeti kao rezultat utjecaja kompleksa prirodnih čimbenika, koji će u bliskoj budućnosti samo rasti i o kojima ugledni svjetski znanstvenici ne prestaju emitirati. Danas antropogeni utjecaj nije uzrok masovnih planetarnih kataklizmi iz gore navedenih razloga. **Globalne klimatske promjene na Zemlji nastaju uslijed okolnosti neovisnih o čovječanstvu i zahtijevaju stvarno objedinjavanje napora svih ljudi na planetu za opstanak civilizacije u bliskoj budućnosti, i o tome bi trebao razmišljati svaki političar i stanovnik našeg planeta.**

Prirodne katastrofe velikih razmjera koje se ciklično događaju na planeti već su se dogodile više puta u povijesti Zemlje i ljudske civilizacije. Ali koje lekcije su predstavljene u ovim znanstvenim spoznajama o prošlim globalnim planetarnim tragedijama? Prirodne katastrofe nemaju "državne granice", te umjetno stvorene konvencije koje su vladari izmislili radi razdvajanja i moći nad ljudima.

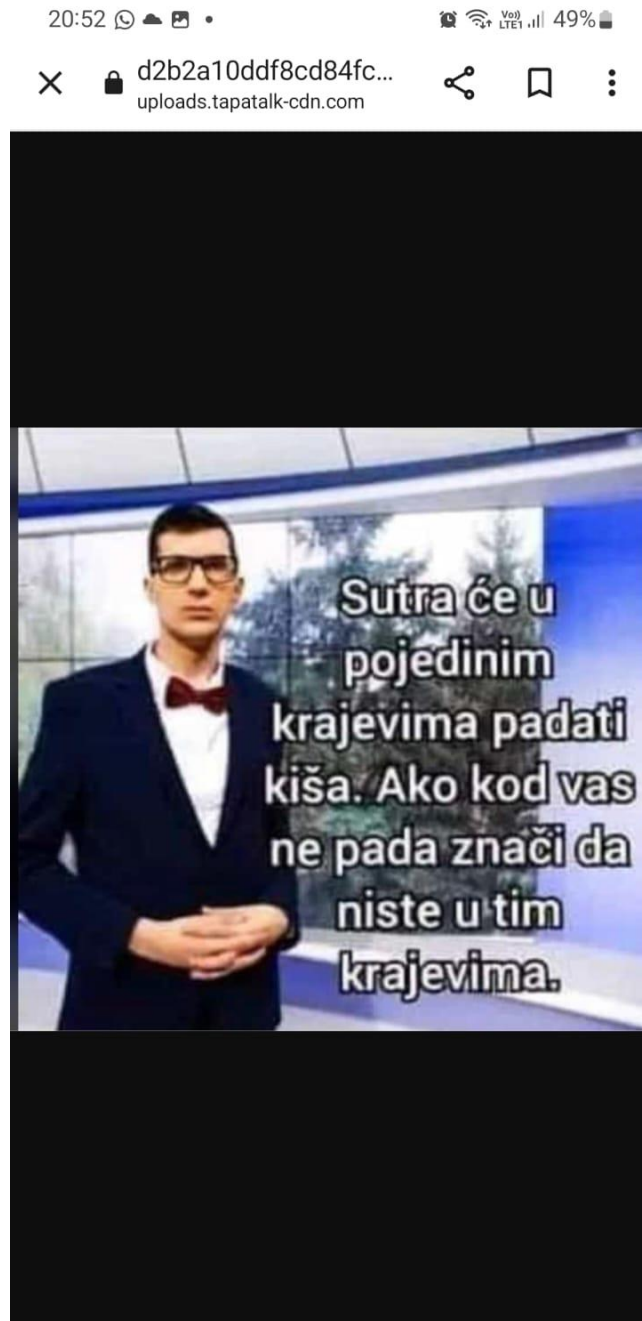
Posljedice i katastrofe izazvane globalnim kataklizmama šire se dalje od "žarišno" specifične države i, na ovaj ili onaj način, odnose se na sve stanovnike Zemlje. **Nagli porast seizmičke i vulkanske aktivnosti dovodi do trenutnih katastrofalnih posljedica u određenim regijama. Cijele države nestaju s lica Zemlje, ljudi umiru, mnogi ostaju bez domova i sredstava za život, počinju glad i epidemije velikih razmjera... (Turska i Sirija su svježi primjer).**

Povijest uči da nedostatak jedinstva ljudskog društva na duhovnim i moralnim temeljima i zajedničkih postupaka ljudi na planeti, kontinentu, regiji u vezi s pripremom za velike kataklizme i katastrofe dovodi do uništenja većine tih ljudi. A preživjeli umiru od neizlječivih bolesti, epidemija, samouništenja u ratovima i građanskim sukobima u borbi za izvore. Nevolje se, po pravilu, pojavljuju iznenada, stvarajući kaos i paniku. Samo napredna priprema i jedinstvo naroda svijeta pred prijetećom prirodnom opasnošću čovječanstvu pruža velike šanse za opstanak i zajedničko prevladavanje poteškoća u eri povezanoj s globalnim klimatskim promjenama na planetu. Trenutna razina znanstvenog i tehnološkog napretka omogućuje nekim razvijenim zemljama da prate situaciju na Zemlji u velikim razmjerima pomoću svemirskih satelita.

Stvoreni su kompleksi programa i komunikacijskih sustava, zahvaljujući kojima se prati i predviđa obim procesa koji se događaju na planetu ili na određenom lokalnom području Zemlje, bilježe se parametri fizičkih promjena. **Međutim, moderna znanost o klimi, zasnovana na zastarjelim informacijama o**

fizikalnim procesima u mikro i makrokozmosu, trenutno nije u stanju unaprijed predvidjeti ekstremne prirodne pojave, s velikim vremenskom rokom prije događaja.

„U istraživanju i modeliranju klime treba znati da se radi o združenom nelinearnom kaotičnom sustavu, te zato dugoročno predviđanje budućih stanja klime nije moguće.“ (IPCC, 2001)

POVIJESNI PODACI KAO POTVRDA POTENCIJALNO MOGUĆIH BUDUĆIH DOGAĐAJA

Aljaska i Sibir: iznenadno zamrzavanje

Sjeverna područja Aljaske i Sibira bila su najviše pogođena smrtonosnim promjenama koje su se dogodile prije, između 13.000 i 11.000 godina. U smrtonosnome pojasu uz rub Arktičkoga kruga otkriveno je bezbroj ostataka velikih životinja - među kojima su i mnoge još neraspadnute strvine te zapanjujuća količina savršeno očuvanih kljova sisavaca. Zaista, stanovnici obaju područja otapaju strvine sisavaca kojima hrane pse za vuču saonica, a odresci od mamuta poslužuju se čak u restoranima u Fairbanksu. Jedan stručnjak je prokomentirao: **"Stotine tisuća životinja zacijelo se smrznulo ubrzo nakon smrti, jer bi u suprotnome meso i slonova kost istrunuli. Katastrofu je prouzročila neka sveopća snažna sila."**

Dr. Dale Guthrie s Instituta za arktičku biologiju na zanimljiv način govori o *raznolikosti* životinjskoga svijeta, koji je postojao na Aljasci prije jedanaestoga tisućljeća pr. Kr.:

"Kada otkrijete egzotičnu mješavinu mačaka velikih očnjaka, deva, konja, nosoroga, magaraca, jelena divovskih rogova, lavova, lasica i sajga, ne možete se ne zapitati u kakvome su svijetu te životinje živjele. Ta raznolikost vrsta, koje se potpuno razlikuju od današnjih, nameće jednostavno pitanje: nije li moguće da je i okolina u kojoj su živjele bila potpuno različita od današnje?"

Blato na Aljasci kojim su prekriveni ostaci životinja nalik je na fini, tamnosivi pijesak. Pod tim slojem, ustvrdio je prof. Hibben sa Sveučilišta u New Mexico: *"leže [zamrznuti] iskrivljeni dijelovi životinja i stabala pomiješanih s komadićima leda te slojevima treseta i mahovine. Bizoni, konji, vukovi, medvjedi, lavovi ... Čitava krda životinja očito su izginula istodobno, pokošena jednakom snagom. Takve hrpe životinjskih i ljudskih tijela ne nastaju nikakvim poznatim prirodnim načinima."*

Na različitim slojevima zemlje otkriveni su kameni predmeti, "koji su se u trenutku smrznuli na velikim dubinama, a povezuje ih se s faunom ledenoga doba, što potvrđuje činjenicu da su u isto doba na Aljasci živjeli i ljudi".

Posvuda po aljaškome blatu pronalazimo:

"dokaze o iznimno nasilnim atmosferskim promjenama. Mamute i bizone kao da je rastrgala kozmička ruka bijesnoga Boga. Na istome mjestu možemo pronaći prednju nogu i rame mamuta s komadima mesa, noktima i dlakom koji vise na pocrnjelim kostima. Pokraj njih leže vrat i lubanja bizona s kojega vise netaknuti kralješci, tetive, ligamenti i rogovi. Ne postoje nikakvi tragovi noževa ili oštih predmeta [koji bi upućivali, primjerice, na prisutnost lovaca na tome području]. Životinje, od kojih su neke težile i nekoliko tona, rastrgane su i njihovi dijelovi posvuda su razbacani kao da su načinjeni od slame. S hrpama kostiju pomiješana su i stabla, također iskrivljena, iščupana i razbacana; a čitavo mjesto prekriveno je sipkim blatom koje je tada bilo potpuno zamrznuto."

Sličan se prizor pojavljuje i u Sibiru, gdje su katastrofalne klimatske i geološke promjene nastupile otprilike u isto vrijeme. U zamrznutim grobljima mamuta, koja se zbog bjelokosti u Sibiru "iskopavaju" još od rimskoga doba, do početka 20. stoljeća otkriveno je otprilike 20 000 kljova. Izgleda kako je i ondje pod utjecajem nekih tajanstvenih čimbenika došlo do masovnoga istrebljenja. Općenito se smatra da su mamuti s krznenim kaputima i debelom kožom, bili veoma dobro prilagođeni hladnoj klimi, te nas ne iznenađuje što u Sibiru nailazimo na njihove ostatke. Teže je objasniti činjenicu da su s njima izginuli i ljudi te mnoge druge životinje koje se ni na koji način nisu mogle prilagoditi hladnoj klimi:

"U ravninama sjevernoga Sibira obitavao je velik broj nosoroga, antilopa, konja, bizona i drugih biljoždera nad kojima su vrebali raznovrsni mesožderi, poput mačaka velikih očnjaka. Kao i mamuti i te su se životinje rasprostirale sve do sjevernoga Sibira, obala Arktičkoga oceana pa čak i sjevernije do Ljahovskih i Novosibirskih otoka, koji se nalaze u blizini Sjevernoga pola."

Istraživači su potvrdili da je od trideset četiri vrste životinja, koje su živjele u Sibiru prije katastrofe u jedanaestome tisućljeću pr. Kr. - uključujući Ossipova mamuta, divovskoga jelena, špiljsku hijenu i špiljske lavove - tek njih dvadeset osam bilo prilagođeno *isključivo umjerenim klimatskim uvjetima*. Zbog toga najviše začuđuje činjenica da, idući prema sjeveru nailazimo *sve veći broj* ostataka mamuta i drugih vrsta, a to nikako ne odgovara današnjim stajalištima o pogodnosti zemljopisnih i klimatskih uvjeta. Zaista, prvi istraživači Novosibirskih otoka, koji su smješteni unutar Arktičkoga kruga otkrili su iznimno velik broj mamutovih kostiju i kljova. Jedini logičan zaključak bio bi, riječima francuskoga zoologa Georges-a Cuviera, sljedeći:

"Na područjima u kojima su pronađene smrznute životinje isprva nije postojao taj vječni led, jer one ne bi preživjele takve temperature. U trenutku kada su ta stvorenja lišena života, zamrznula se i zemlja koju su nastanjivali."

Mnogi drugi dokazi potvrđuju da je u jedanaestome tisućljeću pr. Kr. u Sibiru došlo do iznenadnoga zamrzavanja. Arktički istraživač barun Eduard von Toll na Novosibirskim je otocima pronašao ostatke *"tigra velikih očnjaka i voćno stablo dugačko 27 metara. Zaleđeno korijenje i sjeme stabla bilo je dobro očuvano. S njegovih je grana još uvijek visilo zeleno lišće i zreli voćni plodovi. Danas se na otocima može pronaći samo vrba, koja naraste do 2,5 m."*

Jednako je zanimljiva i hrana koju su izumrle životinje u Sibiru jele prije kataklizme: ***"Mamuti su uginuli odjednom i u velikome broju uslijed strašne hladnoće. Smrt je nastupila trenutno tako da progutano bilje još nije bilo ni probavljeno. U njihovim ustima i želucima pronađeni su još uvijek prepoznatljivi ostaci trave, zvončica, zlatice, mekoga šaša i divljih bobica."***

Nije potrebno reći da to bilje danas ne raste nigdje u Sibiru. No, budući da je ondje postojalo u jedanaestome tisućljeću pr. Kr., prisiljeni smo ustvrditi da je u Sibiru tada vladala ugodna, plodna, umjerena, pa čak i topla klima. Zbog čega je *završetak* posljednjega ledenoga doba u drugim dijelovima

svijeta označio *početak* kobne zime u tome bivšem rajju na zemlji ?
Međutim, sigurno je da je u određenome trenutku prije 12 000 - 13 000 godina Sibir iznenada prekrrio snijeg i led, koji su se ondje zadržali do danas. Jezive predaje Aveste kazuju o tome kako je zemlja, koja je nekoć uživala blagodati sedam ljetnih mjeseci gotovo preko noći pretvorena u zemlju leda i snijega sa sedam mjeseci oštre i hladne zime.

Tisuće Krakataua odjednom

Mnogi mitovi o kataklizmi govore o razdoblju velikih hladnoća, mračnome nebu i crnoj kiši užarene smole. Stoljećima su takve okolnosti vladale golemim pojasom smrti koji obuhvaća Sibir, Yukon i Aljasku. Ondje:

"Razasuti u blatnim dubinama, a ponegdje i na samim hrpama kostiju i kljova, nalaze se slojevi vulkanskoga pepela. Nema sumnje da su [istrebljenja] povezana s velikim vulkanskim erupcijama."

Postoje brojni dokazi o čestim erupcijama u razdoblju povlačenja ledenoga pokrivača s Wisconsina. Na jugu, daleko od zamrznutoga aljaskoga blata, u slavnim katranskim jamama La Brea u Los Angelesu nalazi se na tisuće pretpovijesnih životinja i biljaka. Među njima su pronađeni ostaci bizona, konja, deva, ljenivaca, mamuta, mastodonta i barem *sedamsto* tigrova velikih očnjaka. Među kostima izumrle vrste lešinara pronađen je i kostur prepovijesnoga čovjeka potpuno prekriven katranom. Općenito, ostaci iz La Brea ("rastrgani, izgnječeni, savijeni i izmješani u heterogenu masu") jasno govore o iznenadnoj i strašnoj vulkanskoj kataklizmi.

Iz pakline na drugim lokacijama u Kaliforniji (Carpinteria i McKittrick) iskopane su slične karakteristične vrste ptica i sisavaca iz posljednjega ledenoga doba. U dolini San Pedro, pod debelim slojem vulkanskoga pepela i pijeska otkriveni su kosturi mastodonata, koji su se još uvijek nalazili u uspravnome stanju. Iz glacijamog jezera Floristan u Koloradu i bazena John Day u Oregonu također su iz vulkanskoga pepela iskopani fosili. Iako su velike erupcije uslijed kojih su nastale te masovne grobnice bile najjače posljednjih dana ledenoga razdoblja Wisconsina, čini se da su se pojavljivale tijekom čitavoga ledenoga doba, ne samo u Sjevernoj nego i u Južnoj i Srednjoj Americi, na sjeveru Atlantskoga oceana, u kontinentalnoj Aziji i u Japanu.

Nemoguće je zamisliti na koji su način te masovne vulkanske erupcije utjecale na ljude koji su živjeli u to neobično i strašno doba. No, oni koji se prisjećaju velikih okruglih oblaka prašine, dima i pepela koji su nastali erupcijom planine sv. Helene 1980., shvaćaju da velik broj sličnih eksplozija (koje se uzastopno javljaju u različitim dijelovima svijeta) ne bi samo opustošio različita područja zemlje nego bi utjecao i na pogoršanje klimatskih uvjeta.

Planina sv. Helena izbacila je u okolinu otprilike jedan kubični kilometar kamenja, što nije ništa u usporedbi sa snagom tipičnih vulkanskih erupcija ledenoga doba. S njima bi se najbolje mogla usporediti erupcija indonezijskoga

vulkana Krakataua 1883. godine, uslijed čije je eksplozije, koja se osjetila na udaljenosti od 4 800 km, poginulo više od 36 000 ljudi. Javanskim morem i Indijskim oceanom, iz epicentra u Sunda Straitu divljali su 30 m visoki tsunamiji, koji su odnosili parobrode kilometrima duboko u unutrašnjost kopna i uzrokovali poplave koje su pogodile čak Istočnu Afriku i zapadne obale obiju Amerika. U atmosferu je izbačeno osamnaest kubičnih kilometara kamenja i goleme količine pepela i prašine; nebo je nad čitavim svijetom više od godinu dana bilo vidljivo tamnije a zalasci sunca znatno crveniji.

Prosječna temperatura na svijetu znatno se spustila zbog refleksije sunčevih zraka na česticama vulkanske prašine.

Kada razmišljamo o čestim vulkanskim erupcijama u ledenome dobu, možemo zamisliti snagu ne jednoga nego mnogo Krakataua. **U početku je zacijelo nastupila intenzivna glacijacija, jer sunčeva svjetlost nije mogla prodrijeti kroz kipuće oblake prašine te su se otprije niske temperature još više spustile. Vulkanu u atmosferu ispuštaju i goleme količine ugljičnoga dioksida, a kako je on takozvani "plin staklenika" razumno je pretpostaviti da je određeno vrijeme nakon što se prašina stišala, nastupilo razdoblje globalnoga zatopljenja.** Mnogi stručnjaci smatraju da je navedeno međudjelovanje vulkanskih erupcija i klime uzrokovalo učestalo napredovanje i povlačenje golemoga ledenoga pokrivača.

Sveopći potopi

Geolozi se slažu da se do 8 000. god. pr. Kr. veliki wisconsinski i wurmski ledeni pokrivač povukao. Međutim, sedam tisuća godina *prije* toga nastupile su nezamislive klimatske i geološke promjene. Teturajući između kataklizme, nesreće i zle kobi, nekoliko je preživjelih raštrkanih plemena živjelo u neprestanome strahu i pomutnji: zacijelo je bilo mirnih razdoblja nade da je ono najgore prošlo. **Međutim, kako su se divovski ledenjaci nastavili otapati, ta mirna razdoblja neprestano su bila prekidana razornim poplavama.** Osim toga, dijelovi Zemljine kore, koje su do tada u astenosferu pritiskivali bilijuni tona leda, zatopljenjem su se počeli oslobađati i, ponekad veoma ubrzano, ponovno dizati izazivajući razorne potrese čiji je zastrašujući zvuk tutnjao zrakom.

Neka su razdoblja bila mnogo gora od drugih. Najviše životinja istrijebljeno je između 11 000. i 9 000. god. pr. Kr. u razdoblju burnih i neobjašnjivih kolebanja klime. **(Riječima geologa Johna Imbriea: "klimatska se revolucija dogodila otprilike prije 11 000 godina").** Tada je došlo i do velike sedimentacije, a na površini Atlantskoga oceana temperatura je naglo porasla za 6-10° C.

Drugi veliki poremećaj, također popraćen masovnim istrebljenjem dogodio se između 15 000. i 13 000. god. pr. Kr. U prethodnome smo poglavlju vidjeli da je ledeni pokrivač bio najveći u razdoblju Tazewell, otprilike prije 17 000 godina, nakon čega je naglo nastupilo dugo razdoblje zatopljenja, **u kojemu su za manje od dvije tisuće godina potpuno otopljeni milijuni kvadratnih kilometara Sjeverne Amerike i Europe.**

Bilo je i nekih nepravilnosti: čitava zapadna Aljaska, područje Yukona u Kanadi, veći dio Sibira, uključujući Novosibirske otoke (koji danas predstavljaju jedno od najhladnijih područja na svijetu), ostala su suha sve do kraja ledenoga doba. Klimatski uvjeti koji danas prevladavaju na tome području nastali su prije samo 12 000 godina, i to vjerojatno veoma naglo, kada su se zaledili mamuti i ostali veliki sisavci.

U ostalim dijelovima svijeta bilo je drugačije. Većina Europe bila je pokrivena 3 km debelim ledenim pokrivačem. Slično je bilo i u Sjevernoj Americi, gdje se led rasprostirao od središta u blizini Hudsonova zaljeva preko čitave istočne Kanade, Nove Engleske i većine srednjozapadne Amerike pa sve do 37. paralele - daleko do juga Cincinnatija u dolini Mississippija te više od pola puta do ekvatora.

Utvrđeno je da je opseg čitavoga ledenoga pokrivača, koji je prekrivao sjevernu Zemljinu polutku na svome vrhuncu prije 17 000 godina iznosio šest milijuna kubičnih milja, a osim toga, kako smo već utvrdili, pod ledom je bio i velik dio južne polutke. Većina tekuće vode koja je oblikovala te brojne ledene pokrivače dolazila je iz mora i oceana, koji su tada bili otprilike 122 m niži nego danas. Upravo se u tome trenutku klima naprasito promijenila. Iznimno naglo i na velikim područjima počeo je proces velikoga otapanja, koje

se opisuje "čudnovatim". Geolozi ga nazivaju "boiling fazom tople klime u Europi" ili "međufazom Brady u Sjevernoj Americi". Na oba kontinenta dogodilo se sljedeće:

"Veći dio ledenoga pokrivača, kojemu je trebalo gotovo 40 000 godina da se razvije nestao je za tijekom 2 000 godina. Naglašava se da se to nije moglo dogoditi pod utjecajem postupnih klimatskih promjena, kojima se obično objašnjava ledeno doba. Brzina kojom se ledeni pokrivač otapao pokazuje da je na klimu utjecao poseban čimbenik. Pretpostavlja se da se taj čimbenik prvi put osjetio otprilike prije 16 500 godina, da je nakon 2 000 godina uništio većinu, odnosno možda tri četvrtine ledenjaka, te da je [najveći zamah tih dramatičnih događaja nastupio] u razdoblju od otprilike tisuću godina."

U takvim je uvjetima najprije strmoglavo porasla razina mora, čak 107 m. Nestali su otoci i kopnene granice i potopljen je velik dio morske obale. Povremeno su se dizali i veliki plimni valovi, koji su progutali i viša kopnena područja. Iako su valovi s vremenom padali, za sobom su ostavili tragove svoje prisutnosti.

U Sjedinjenim Američkim Državama: "uz zaljevsku obalu istočno od rijeke Mississippija, a na nekim područjima, čak na visini od 60 m, pronalazimo morske vrste karakteristične za ledeno doba." U močvarama Michigana koje prekrivaju ledene naslage otkriveni su kosturi dvaju kitova. U Georgiji se morski talog pojavljuje na visini od 48 m, a u sjevernoj Floridi na visini od čak 73 m. U Teksasu, mnogo južnije od najudaljenijega područja zahvaćenoga wisconsinskim ledenim pokrivačem, u morskim su talozima pronađeni ostaci kopnenih sisavaca iz ledenoga doba. Morska obala sjeveroistočnih država te arktička obala Kanade prekriveni su morskim talogom punim morževa, tuljana i barem pet vrsta kitova. U mnogim područjima uz obalu Tihoga oceana i Sjeverne Amerike morske naslage iz ledenoga doba prostiru se "više od 320 km u unutrašnjost". Sjeverno od jezera Ontarija, otprilike na 134 m nadmorske visine, pronađene su kitove kosti, a kostur kita otkriven je u Vermontu, otprilike 152 m iznad morske razine, te na području Montreala u Quebecu na gotovo 183 m nadmorske visine.

Svjetski mitovi o potopu na karakterističan način opisuju sjećanja na doba kada su ljudi i životinje bježali od dolazeće plime tražeći utočište u planinskim vrhovima. Fosilni ostaci potvrđuju da se to zaista dogodilo tijekom otapanja ledenoga pokrivača, te da planine nisu uvijek bile dovoljno visoke da zaštite bjegunce od katastrofe. Na primjer, pukotine u stijenama na vrhovima osamljenih brda u središnjoj Francuskoj prepune su takozvanoga "košanoga šljunka", koji se sastoji od raspuknutih kostiju mamuta, krznatih nosoroga i drugih životinja. Vrh planine Genay u Burgundiji, visok 436 m, "prekriven je šljunkom koji sadrži ostatke mamuta, soba, konja i drugih životinja".

Mnogo južnije nalazi se Gibraltarska stijena, gdje je "među životinjskim

kostima otkriven ljudski kutnjak i nekoliko kremenova iz razdoblja paleolitika koje je oblikovao čovjek".

U Engleskoj, blizu Plymoutha otkriveni su ostaci vodenkonja, mamuta, nosoroga, konja, medvjeda, bizona, vuka i lava. Na brežuljcima u okolici Palerma na Siciliji otkriven je "iznimno velik broj kostiju vodenog konja - raštrkanih u masovnoj grobnici". Na temelju toga i ostalih dokaza Joseph Prestwich, bivši profesor geologije na Sveučilištu u Oxfordu, zaključio je da su središnja Europa, Engleska i sredozemni otoci, Korzika, Sardinija i Sicilija bili nekoliko puta tijekom ubrzanog procesa otapanja ledenoga pokrivača potpuno potopljene:

"Kako su vode sve više napredovale, životinje su se nagonski povlačile dublje u brda, gdje su konačno ostale zarobljene. Gomilale su se u velikim količinama, natrpavajući se u pristupačnije špilje, sve dok ih voda nije sustigla i uništila. Vodena struja za sobom je nosila krhotine kamenja i goleme komade stijena pod kojima su se smrskale i gniječile kosti životinja. Prvobitne ljudske zajednice zacijelo su pretrpjele veliku katastrofu."

Moguće je da su se u isto vrijeme slične razorne poplave dogodile i u Kini.

U špiljama blizu Pekinga otkrivene su kosti mamuta i bizona, zajedno s ostacima ljudskih kostura. Mnogi stručnjaci smatraju da su skupine nasilno izmješanih strvina mamuta i rascijepanih i rastrganih stabala u Sibiru posljedica *"velikoga plimnoga vala koji je u blatnoj bujici opustošio šume i zakopao izmiješanu gomilu leševa. U polarnome su se području te gomile na mjestu zamrznule i na taj način postale u ledu ovjekovječen dokaz."*

Diljem Južne Amerike također su otkriveni fosili iz ledenoga doba:

"potpuno različiti tipovi životinja (mesožderi i biljožderi) izmiješani su s ljudskim kostima. Zanimljiva je i činjenica da su na istome prostoru bez ikakva reda izmiješana i zakopana fosilizirana kopnena i morska stvorenja koja su obitavala na velikome području."

Velik dio Sjeverne Amerike također je bio potopljen. Tijekom otapanja wisconsinskoga ledenoga pokrivača nastala su velika jezera koja su se iznimno brzo punila i potapala sve pred sobom, a zatim su se u sljedećih nekoliko stotina godina isušila. Na primjer, najveće glacijalno jezero Novoga svijeta, jezero Agassiz, nekoć se rasprostiralo na području od 286 000 km², prekrivajući velik dio današnje Manitobe, Ontarija i Saskatchewan u Kanadi, te sjeverne Dakote i Minnesote u SAD-u. Začuđuje da je to jezero opstalo gotovo tisuću godina, tijekom kojih je iznenada nastupilo niz katastrofalnih otapanja i poplavlivanja nakon kojih je slijedilo mirno razdoblje.

Ustanovljeno je da se u velikome broju drevnih mitova iz različitih područja svijeta potanko opisuju geološke katastrofe. Čovječanstvo je preživjelo strahote posljednjega ledenoga doba, te su najvjerodostojniji dokaz sačuvanih predaja o potopu i zaleđivanju, velikim vulkanskim erupcijama i razornim potresima burne promjene u razdoblju velikoga otapanja, između 15 000. i 8 000. god. pr. Kr. Konačno povlačenje ledenoga pokrivača, uslijed čega se razina

svjetskih mora podignula za 90 - 120 m, nastupilo je samo tisuću godina prije početka povijesti. Zbog toga ne iznenađuje činjenica da je naša civilizacija sačuvala živopisna sjećanja na veliku kataklizmu koja je zadesila naše pretke.

Ponovno ćemo se podsjetiti na neke od osnovnih podataka o kretanju Zemlje u svemiru:

- Zemlja je nagnuta otprilike $23,5^\circ$, a tijekom 41 000 godina od toga kuta može odstupati otprilike za $1,5^\circ$.
- Precесиjski krug završava se svakih 25 776 godina.
- Svaka dvadeset četiri sata Zemlja se okrene oko svoje osi.
- Njezina putanja oko Sunca traje 365 dana (točnije, 365,2422 dana).
- Kut pod kojim sunčeve zrake udaraju na različite točke na njezinoj putanji najznačajniji je čimbenik koji utječe na smjenu godišnjih doba na Zemlji.

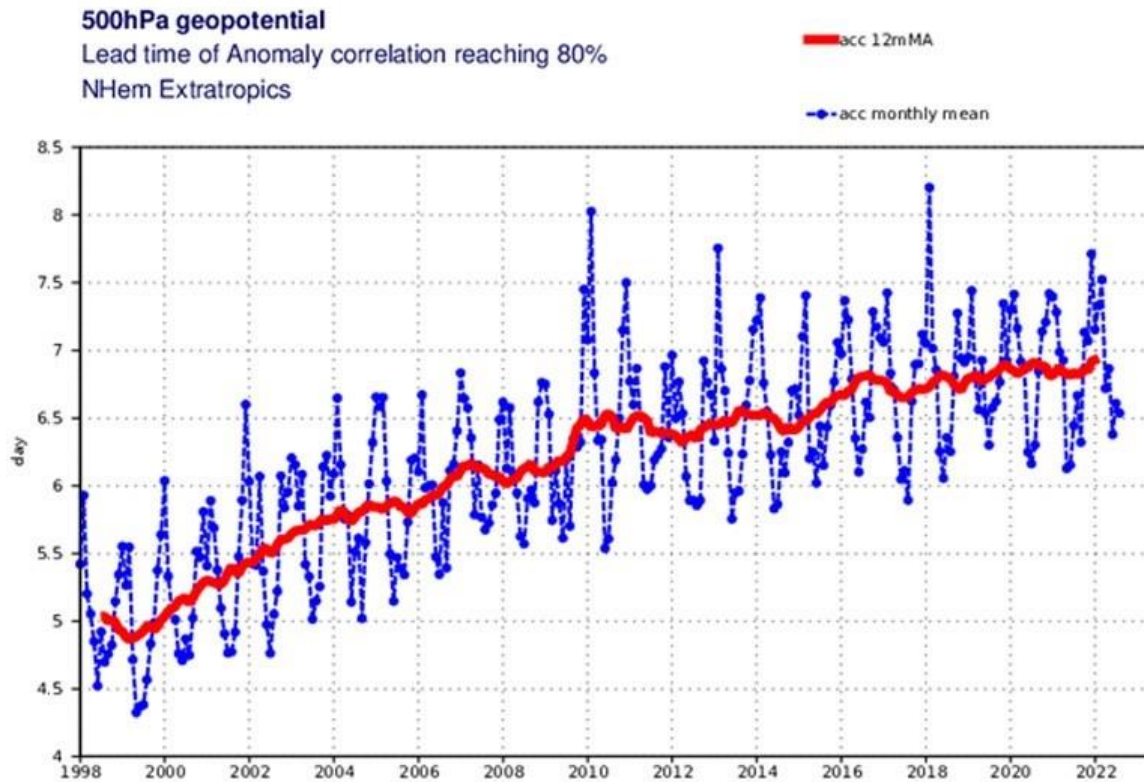
Istaknimo i to da postoje četiri krucijalna astronomska zbivanja u godini, koja obilježavaju službeni početak različitih godišnjih doba. Ta zbivanja (ili kardinalne točke), koja su imala veliko značenje za drevne narode jesu **zimski i ljetni solsticij, te proljetni i jesenski ekvinocij**. Na sjevernoj Zemljinoj polutki zimski solsticij, odnosno najkraći dan, nastupa 21. prosinca, a ljetni solsticij ili najduži dan, jest 21. lipnja. Na južnoj polutki, pak, sve je doslovno preokrenuto: zima počinje 21. lipnja, a ljeto 21. prosinca. Ekvinociji su, s druge strane, razdoblja u godini kada na čitavome planetu noć i dan jednako dugo traju. Međutim, kao i u slučaju solsticija, početak proljeća na sjevernoj polutki (21. ožujka) označava početak jeseni na južnoj polutki, a početak jeseni na sjevernoj polutki (22. rujna) označava početak proljeća na južnoj polutki.

Poput blagih izmjena godišnjih doba i to je posljedica dobro nam naklonjene nagnutosti planeta. Ljetni solsticij na sjevernoj Zemljinoj polutki nastupa u trenutku kada je Sjeverni pol okrenut izravno *u smjeru* Sunca; nakon šest mjeseci zimski solsticij nastupa u trenutku kada se Sjeverni pol nalazi *najdalje* od Sunca. Razlog zbog kojega na čitavoj Zemlji u vrijeme proljetnoga i jesenskoga ekvinocija dan i noć jednako dugo traju jest, naravno, činjenica da oni predstavljaju trenutke kada se rotacijska os Zemlje nalazi na suprotnoj strani od Sunca.

Razmotrimo sada neobičnu i prekrasnu pojavu nebeskoga mehanizma. Ta pojava naziva se "precesija ekvinocija". Karakteriziraju je stroge i redovite matematičke značajke koje se mogu precizno analizirati i predvidjeti. Međutim, bez sofisticiranih instrumenata veoma ga je teško promatrati, a još teže precizno izmjeriti. U toj pojavi možda leži jedna od najvećih tajni prošlosti. Iz tih pojava slijede i spomenuti Milankovićeve ciklusi izmjene toplih i hladnih perioda u povijesti, ali i budućnosti Zemlje.

„Modeli i prognoze su točniji nego prije“

Statistika koja govori o porastu preciznosti.

"Slika prikazuje trajanje prognostičkog razdoblja za koje kvaliteta prognoze (u ovom slučaju korelacija geopotencijala na 500 hPa) pada ispod praga od 80 posto. Iz dijagrama se vidi porast od otprilike 2 dana (od 5. do 7. dana) u posljednjih dvadesetak godina.

Rezultati su prikazani za model Europskog centra za srednjoročnu prognozu vremena (ECMWF – European Centre for Medium-Range Weather Forecasts), koji se koristi i na DHMZ-u, te je u svojoj klasi najbolji model na svijetu".

KAKO SMANJITI CO2 I DA LI JE TO POTREBNO?

Kako pokazuje rad objavljen u časopisu Environmental Research Letters, osnovna tehnologija koja trenutno postoji mogla bi se sastaviti i primijeniti po cijeni manjoj od 5 milijardi dolara godišnje. Danas se procjenjuje da će trošak smanjenja emisije ugljičnog dioksida biti između 0,2 i 2,5% BDP-a u 2030. godini, što je otprilike jednako iznosu od 200 milijardi do dva trilijuna dolara. Po svemu sudeći, čini se da upravljanje Sunčevim zračenjem (SRM) izaziva učinke slične onima koji su zamijećeni nakon vulkanskih erupcija. Međutim, autori navode da to nije poželjna strategija i da bi takav zahtjev mogao biti donesen nakon temeljitog proučavanja posljedica, rizika i troškova

povezanih s tim pitanjima. Autori upozoravaju da smanjenje Sunčevog svjetla ne utječe na smanjenje koncentracija emisija stakleničkih plinova u atmosferi niti izaziva povećanje kiselosti sadržaja oceana. Napominju da su druga istraživanja pokazala da učinci upravljanja Sunčevim zračenjem nisu jedinstveni za cijeli svijet i da će u različitim zemljama izazvati različite temperaturne promjene kao i promjene u režimu oborina. Koautor studije, profesor Jay Apt, govori: "Pri izradi ekonomskih analiza nekoliko vrsta geoinženjeringa ili upravljanja klimatskim promjenama, važno je da se naprave analize troškova SRM. Još se uvijek osporava izvedivost osnovnog sustava upravljanja Sunčevim zračenjem (SRM) s dostupnom današnjom tehnologijom, a u vezi toga neki su analitičari i političari zabrinuti i zbog mogućeg jednostranog djelovanja." U ovom su istraživanju znanstvenici s američkih sveučilišta Harvard i Carnegie Mellon izvršili analizu inženjerskih troškova šest sustava sposobnih za isporuku jednog milijuna tona materijala do visine od 18 km. To su postojeći zrakoplovi, novi zrakoplovi dizajnirani za letove na visinama do 30 km, novi hibridni cepelini, rakete, topovi i ovješene cijevi za transport plina ili posebne smjese radi širenja čestica u atmosferu. Na temelju postojećih istraživanja sustava upravljanja Sunčevim zračenjem istraživači su izveli svoje analize troškova za sustave koji bi mogli isporučiti oko jednog milijuna tona aerosola godišnje, na visini između 18 i 25 km, a između geografske širine u rasponu od 30° sjeverno i 30° južno. Studija je zaključila da bi korištenje zrakoplova bilo lako izvedivo i unutar sadašnjih mogućnosti zrakoplovne industrije. Kao najjeftinija opcija pokazao se razvoj novih, specijaliziranih zrakoplova, čiji bi troškovi bili od jedne do dvije milijarde dolara godišnje. Postojeći zrakoplovi bili bi skuplji jer oni nisu prilagođeni za let na takvim visinama pa bi na njima bilo potrebno uraditi značajne i skupe preinake. Pokazalo se da bi topovi i rakete bili sposobni za isporuku materijala na velikim visinama, ali su zbog nemogućnosti njihovog ponovnog korištenja troškovi povezani s tim tehnologijama mnogo veći od onih za avione i druge letjelice. Iako su u ovom trenutku isključivo teoretski koncept, velike plinske cijevi koje se dižu do 20 km u nebo, pri čemu su ovješene o plutajuće platforme punjene helijem, ponudit će najniži ponavljajući trošak po kilogramu isporučenih čestica. Međutim, troškovi za istraživanja i pronalazak materijala za izradu i razvoj cijevi te za njihovo testiranje kako bi se osigurala sigurnost bit će visoki, a cijeli je sustav u velikoj mjeri neizvjestan. Profesor Apt je dodao: "Nadamo se da će naše istraživanje pomoći drugim znanstvenicima da potraže više novih metoda za raspršivanje čestica i pomoći im da istraže metode s povećanom učinkovitosti i smanjenim rizikom za okoliš." Istraživači su jasno naznačili da oni u svom radu nisu pokušavali riješiti probleme znanosti o aerosolima u stratosferi, kao ni pitanja o rizicima, učinkovitosti ili upravljanju ovim tehnologijama čiji se troškovi trebaju dodati ovom geoinženjeringu i upravljanju solarnim zračenjem.

znanost.geek.hr

Oslo, 31. kolovoza 2012. - Protiv globalnog zagrijavanja moglo bi se boriti izbacivanjem reflektirajućih čestica visoko u atmosferu po cijeni od 5 milijardi dolara godišnje, predlažu znanstvenici u tekstu koji je u petak objavljen u časopisu Environmental Research Letters. Zrakoplovima bi se svake godine u atmosferu na visinu od najmanje 18 kilometara izbacile stotine tona čestica koje bi stvorile neku vrstu "suncobrana", kažu američki znanstvenici koji tvrde da je takvo nešto izvodivo i isplativo. Ta strategija, koju nazivaju "Upravljanjem Sunčevim zračenjem", djelomično oponaša efekte vulkanske erupcije. Erupcijom vulkana na planini Pinatubo 1991. godine u atmosferu je izbačeno toliko reflektirajućih čestica da je zabilježen mali pad temperature na Zemlji. Znanstvenici ipak upozoravaju da to što je ideja provediva i isplativa ne znači da je to najbolje rješenje i da bi moglo biti i loših posljedica kao što je promjena ritma oborina. Drugi znanstvenici spominju da smanjenje zagrijavanja iz svemira ne bi utjecalo na emisiju stakleničkih plinova sa Zemlje. "Istraživanje klimatskog inženjeringa, uključujući i njegovu ekonomičnost, od životne su važnosti. Ali ne smijemo se zapetljati u diskusiju u kojoj će ekonomičnost postati ključni faktor", upozorio je Matt Watson sa sveučilišta u Bristolu. [H/Reuters]

www.croenergo.eu

Javnost je u zadnjih nekoliko desetljeća imala priliku vidjeti gorljive rasprave o tome što utječe na globalne promjene klime. Iako smo svjedoci sve većih ekstrema vremenskih uzoraka, nemamo odgovarajuće objašnjenje za takve dramatične promjene. Globalne klimatske promjene su stvorile jednu od najvećih podjela među znanstvenicima, veliki broj modernih klimatologa takvu dinamiku nazivaju „globalno zatopljenje“ dok s druge strane stoje neovisni

znanstvenici koji tvrde kako je planeta još uvijek hladnija nego li prije 2000 godina. Ljudi uglavnom smatraju da smo klimu „pokvarili“ sami s korištenjem „prljavih“ tehnologija i energenata. No jesmo li mi zaista krivi za planetarne klimatske promjene? Stranica Matrix World izbjegava poslušno vjerovanje u sve što nam svakodnevno servira plaćena i sponzorirana znanost. Svako malo imamo prilike vidjeti kako se mijenjaju znanstvene paradigme s novim znanstvenim istraživanjima koja pobijaju prethodne znanstvene radove, naravno svaka nova studija tvrdi kako su rezultati istih točni i apsolutni, pa čak i ako su u potpunosti drugačiji od prethodnih znanstvenih studija. U takvom ozračju je jako teško nazrijeti istinu u medicini, farmaciji, astronomiji, genetici, biologiji, fizici i drugim granama znanosti. Javnost je oduvijek imala najveći interes o problemima na globalnoj razini, osim eventualnog udara od nekog svemirskog tijela o planetu, sve veće radijacije i genetski modificiranih organizama i hrane, najviše smo zabrinuti za klimatske primjene koje svake godine postaju sve očiglednije.

Što se zapravo događa s našom klimom? Odgovor na ovo pitanje nemamo, točnije na sve moguće načine se nastoji da javnost ostane na statusu quo. Dostupne su nam pretpostavke i različiti modeli, sve što nam se nudilo su bile teorije tipa globalnog zatopljenja uzrokovanog stakleničkim plinovima. No stvari se zadnjih godina počinju mijenjati, nakon što je Al Gore dobio Nobelovu nagradu 2007., godine u iznimno promišljenoj marketinškoj namještaljki velikih igrača skrivenih u Međuvladinom Odboru za Klimatske promjene (Intergovernmental Panel on Climate Change) iza kojeg stoje brojne organizacije, poput UN-a, WMO-a, UNEP-a itd., određenim znanstvenicima je dosadilo šutjeti i bježati od istine te su se konačno odvažili u iznošenju činjenica koje se Goreu i njegovim platišama nikako ne sviđaju.

MI NISMO KRIVI ZA PROMJENE U KLIMI

U istraživanju koje je obavio, nitko drugi, doli svjetski priznati i poznati CERN, (Centre of European Organization for Nuclear Research), čiji je rad objavljen u žurnalu „Nature“ stoji kako su kozmičke zrake i Sunce, a ne ljudska aktivnost krivi za globalno zagrijavanje. To definitivno nije zaključak koji bi u ovom trenutku odgovarao Al Goru. CERN, koji je kreirao i koji operira s Velikim Akceleratorom Čestica, je izgradio komoru od nehrđajućeg čelika čiji sastav točno odgovara atmosferi Zemlje. U toj komori nazvanoj „63 CERN“ znanstvenici iz 17 Europskih i Američkih instituta su demonstrirali kako kozmičke zrake promoviraju formaciju molekula koje rastu u atmosferi Zemlje i tako zasijavaju oblake, što Zemlju čini oblačnijom i hladnijom. Lawrence Solomon, direktor Energy Probe, koji je sastavio ovaj eksperiment je izjavio slijedeće za web stranicu International Business Time: „Sunčevo magnetsko polje kontrolira koliko će kozmičkih zraka stići do atmosfere Zemlje (što je jače solarno magnetsko polje to više ono brani Zemlju od dolazećih kozmičkih zraka

iz svemira), Sunce tako određuje temperaturu na Zemlji." Teoretičari i istraživači s Danskog Svemirskog Instituta su još 1996. godine izjavili da su Sunce i kozmičke zrake primarno odgovorne za klimatske promijene, svoja otkrića su objavili iste godine na znanstvenoj konferenciji u Velikoj Britaniji. U roku od samo jednog dana, predsjednik Međuvladinog Odbora za Klimatske Promijene Bert Bolin je odbacio ovu teoriju izjavom: „Smatram da je izjava ovog para znanstveno krajnje naivna i neodgovorna." Henrik Svensmark, fizičar koji je otkrio moguću poveznicu s interakcijama solarnih vjetrova i kozmičkih zraka i njihovog utjecaja na Zemlju, te koji je smanjio značaj utjecaja ugljičnog-dioksida (CO₂) i njegove emisije na globalno zagrijavanje, pozdravio je ovo istraživanje CERN-a i njihove rezultate koji potvrđuju rezultate istraživanja koje je napravila njegova grupa: „CERN-ov CLOUD vodi Jasper Kirkby koji je 1998. godine otkrio kako globalno zagrijavanje može biti dio prirodnog ciklusa u zemaljskim temperaturama, što je uznemirilo alarmiste globalnog zagrijavanja. Establišment koji zagovara stavove o globalnom zagrijavanju uzrokovanim ljudskim djelovanjem, pokrenuo se u akciju, nagovorio je zapadnjačke vlade koji kontroliraju CERN, da gotovo trenutačno suspendiraju CLOUD eksperiment. Kirkbyju je trebalo gotovo deset godina pregovaranja s njegovim nadređenima i kompromisa s različitim odborima da bi nagovorio birokraciju CERN-a da dozvole ponovno pokretanje projekta." Nigel Calder poznati znanstvenik koji je pisao o otkrićima s CERN-a je izjavio slijedeće za International Business Time: „Iako nikada to nisu potvrdili, visoki svećenici „Neprikosnovene Istine," kao što su oni u hramu NASA-e, GISS-a, Pen State i Sveučilišta Istočne Anglije, su uvijek znali za Svensmarkove hipoteze o kozmičkim zračenjima te da je njegova teorija opasnost za slabo smišljene i formulirane alarmističke modele koji su bazirani na utjecaju stakleničkih plinova. Sada vam jasno i glasno možemo objasniti dinamiku velikih planetarnih utjecaja koje je Sunce imalo u prošlim stoljećima i milenijima. Svi ti mehanizmi se mogu aplicirati na događaje za vrijeme zagrijavanja u 20. vijeku. Svensmark je alarmističke predikcije doveo u opasnost – zajedno sa poslovima od bilijuna dolara koji dolaze od strane zabrinutih vlada unutar biznisa globalnog zagrijavanja."

JEDAN DOKAZ KAKO SE PODACI LAŽIRAJU

Najtopliji srpanj na planeti?

Posted by [Ivan Toman](#) | 15.08.2021. |

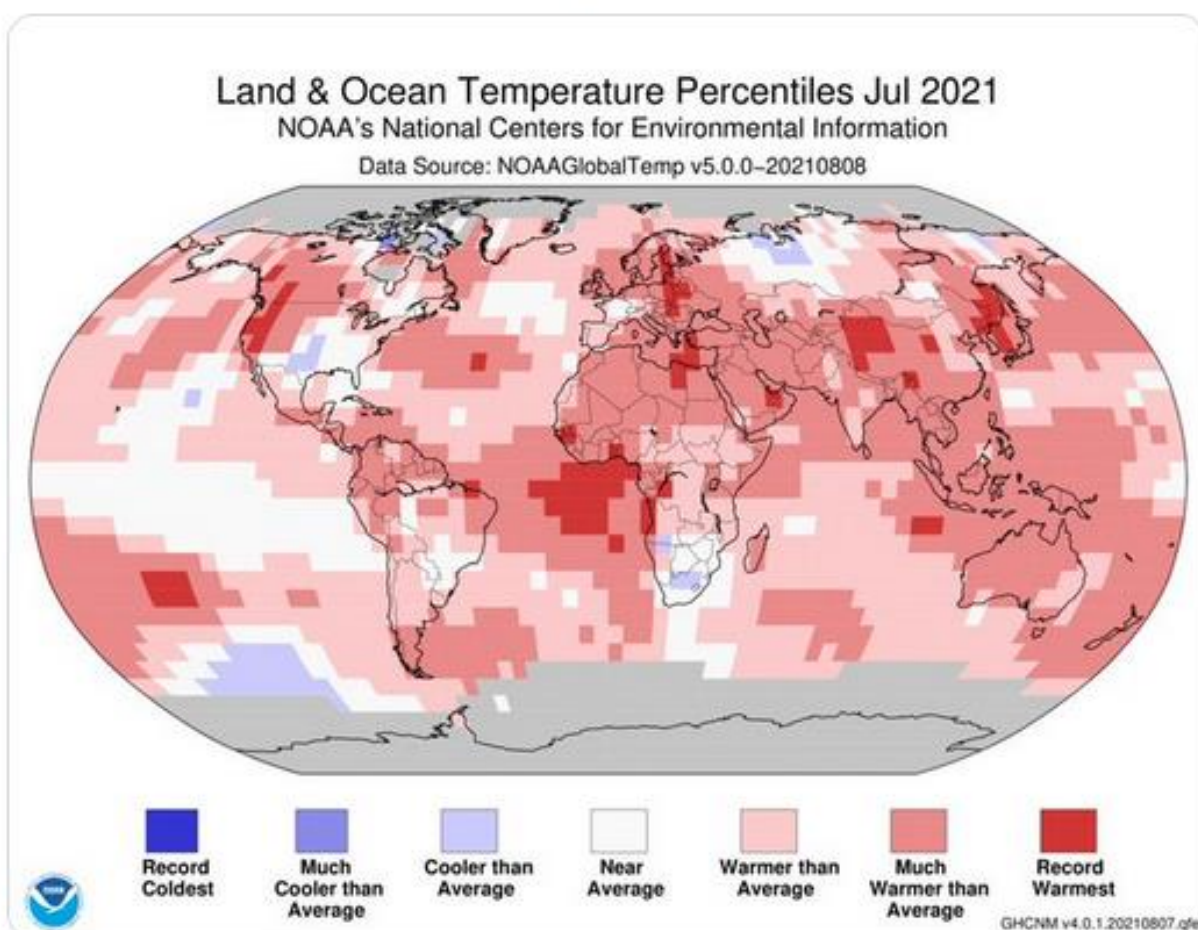
NOAA je objavila da je srpanj bio najtopliji na planeti, globalno, s anomalijom od 0,93°C u odnosu na prosjek:

(2 of 5) #July 2021 global surface temp was 1.67°F (0.93°C) above avg -- making it the hottest July recorded to date.

bit.ly/July2021Hottes... via @NOAANCElclimate

#StateOfClimate report #July2021

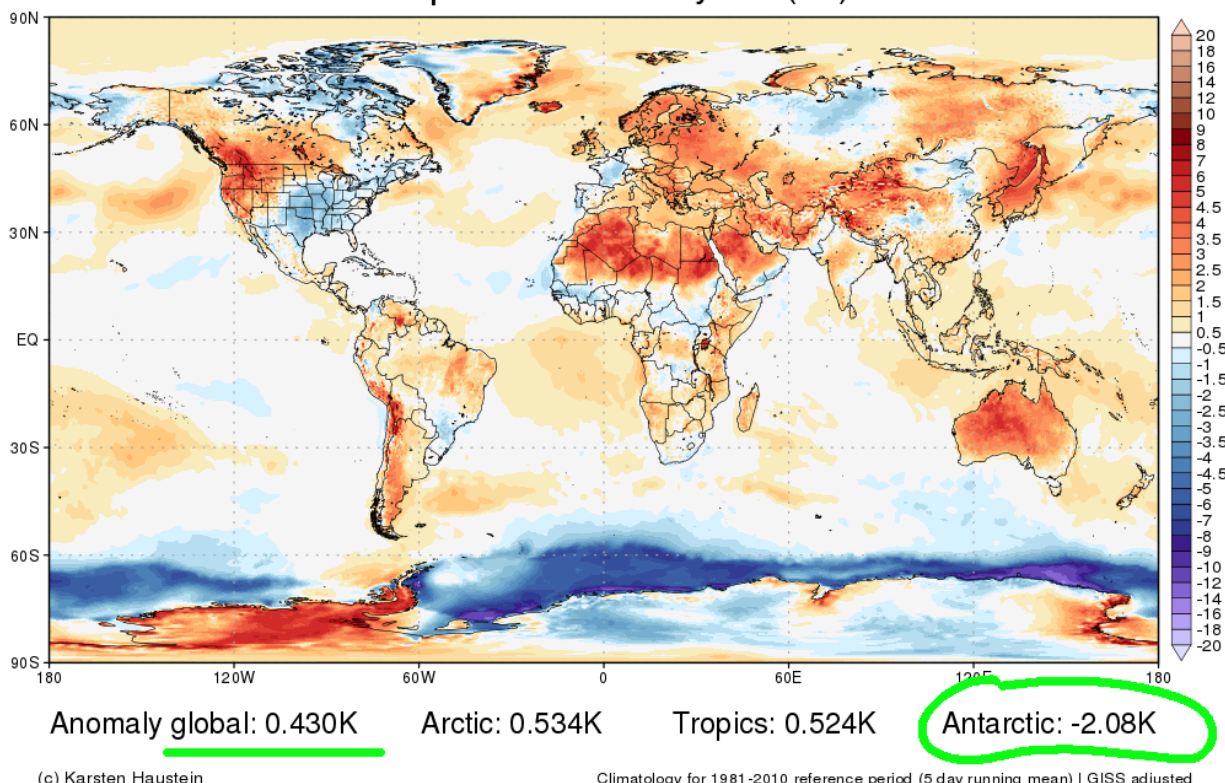

4:54 PM · Aug 13, 2021

Međutim, sivim područjem je označeno područje koje je izuzeto iz analize zbog nedostatka dovoljno podataka. A ovako je dao GFS model tijekom svojih analiza u srpnju, kad se uzme prosječna vrijednost za cijeli mjesec:

Temperature anomaly 2m (°C)

Ne znam. Izvucite sami zaključak... (1K = 1°C, te usporedite na gornjoj karti iz NOAA analize koja područja im fale u analizi globalne temperature...). Toliko od mene o toj temi, I'm out.

NA NAŠU KLIMU UTJEČU I OSTALA KOZMIČKA ZRAČENJA

Profesor Henrik Svensmark je alarmistima zabrinutima stakleničkim plinovima koje su stvorili ljudi i njihova djelatnost, zadao još jedan udarac, on je u žurnalu Monthly Notices od the Royal Astronomical Society objavno rad u kojemu se pokazuje kako galaktičke kozmičke zrake, koje do Zemlje odlaze od eksplozija super nova, utječu na planetarna izumiranja i brzo stvaranje novih vrsta. U svom novom radu je Svensmark nevjerojatno dobro objasnio raznovrsnost života na Zemlji u zadnjih pola milijarde godina čije je uspone i padove povezao s tektonikom, podizanjem i spuštanjem mora, varijacijama u pojavi i jakosti super-nova i promjenama klime. Najbrojnije varijacije beskičmenjaka su se pojavljivale kada su se kontinenti cijepali i razdvajali iz većih kopnenih masa i kada je nivo mora bio visok, dok ih je bilo manje kada su se kopnene mase skupljale u Pangeu i kada je nivo mora bio manji, što se dogodilo prije 250 milijuna godina. No geološki efekti nisu cijela priča. Potpuna slika se dobila kada su se u ovu jednadžbu ubacile eksplozije super-nova, točnije kada je bilo najviše eksplozija super-nova, tada su varijacije života na Zemlji bile najveće i

tada je broj živih bića bio najbrojniji. Svensmark smatra da je hladna planetarna klima povezana s velikim brojem eksplozija super-nova, što je donosilo velike varijacije životinja između polarnih i ekvatorijalnih područja, dok se značajan stres na raznolikost i brojnost života osjetio kada su ekosustavi bili previše ujednačeni. On je također primijetio kako je većina geoloških perioda počela minimumom ili maksimumom pojave super-nova, zajedno s pojavom ili nestajanjem tipičnih vrsta koje su predstavljale takav period ili su se transformirale iz jedne vrste u drugu. Brojnost i raznovrsnost života na Zemlji se može pratiti uz pomoć mjerenja ugljičnog dioksida u atmosferi iz prošlosti čije uzorke nalazimo u geološkim ostacima. Kada je broj super-nova bio visok, u atmosferi je bilo jako malo ugljičnog dioksida što je očigledno pomoglo u cvjetanju mikroba, flore i faune koji su tada nezasitno rasli. Iako nove analize, na čuđenje nekih znanstvenika, pokazuju koliko su super-nove doprinjele stvaranju života na Zemlji, visok broj eksplozija super-nova donosi i hladnu i pomjenjivu klimu s dugačkim ledenim dobima. Geo-znanstvenici su već dugo vremena bili zbunjeni kratkotrajnim ali brzim padovima razine mora za 25 metara, na planetarnoj razini, i seizmičkim promjenama na erodiranim plažama. Prof. Svensmark je otkrio da je uzrok takvim promjenama u razinama planetarnih oceana upravo naglo zahlađenje i nastajanje ledenih doba zbog bliskih eksplozija super-nova koje su stvorile kratka ali jaka ledena doba. S brzim zaleđivanjem, rijeka, mora, jezera i oceana, nivo vode i mora je padao i tako su se stvarale nove obale i krajobrazi. Svensmarkovi podaci također potvrđuju dugotrajnu vezu između kozmičkog zračenja i promjene klime, s takvim snažnim klimatskim promjenama mijenjali su se i biološki efekti i život na planeti. Ako se uzme u obzir koliko i kako nas obasjava Sunce, koliki su učinci Sunca i njegovog zračenja bili na našu planetu, tada se sa sigurnošću može reći da super-nove utječu i utjecale su puno jače i drastičnije na zagrijavanje i hlađenje planete. Možda vam se rezultati ovakvog istraživanja čine prenategnutima i nevjerojatnima, no unatoč tome moramo spomenuti kako su astronomi od 1885., godine primijetili preko 2000 eksplozija super nova, dok smo u 2012., godini imali priliku vidjeti četiri eksplozije super nove, zadnja je snimljena 16.11.2012. u galaktici NGC 1365, njeno ime je 2012 fr, druga je snimljena 24.08.2012., njeno ime je SN PFT-11kly, dok su ostale primijećene u sazviježđu Lava i Djevice.

IGRE BEZ GRANICA

Internet godinama bruji o zlonamjernom i organiziranom zaprašivanje atmosfere, sigurno ste imali priliku čuti o chemtrailsima, na žalost oni nisu plod mašte teoretičara zavjere već plod rada bolesnih i patokratskih mova. Vjerojatno se pitate, zašto bi netko želio prčkati po klimatskoj ravnoteži planete? Odgovor je u strahu nad limitiranim resursima i velikom rastu populacije planete, naročito u zemljama trećeg svijeta. U tekstu koji je objavila uvažena online tiskovina Activist Post, pod nazivom: „Velika globalna kriza i smanjenje populacije do

2030: MIT i proročanstvo Rimskog kluba" možete pronaći brojne dokaze o tome kako vrhuška vladajuće piramide na planeti na sve načine želi manipulirati nama pa čak i ako u međuvremenu napravi kolateralnu žrtvu u obliku upropaštavanja planetarne klime i democid nad milijardu ljudskih bića. Rimski klub je osnovan 1965., na imanju Davida Rockefellera u Bellagiou u Italiji za vrijeme internacionalne konferencije koja se nazivala „Stanje svjetskog poretka." Na toj su se konferenciji našli i 21 najutjecajnijih znanstvenika iz tog doba, svi oni su diskutirali o ulozi „intelektualaca" u formaciji novog svijeta to jest novog svjetskog poretka. No ova konferencija nije bila ni izbliza značajna koliko njihov novi sastanak koji se održao 1975., u Rimu, kada je grupa formalno dobila ime, oni su sebe automatski prozvali pametnijima i važnijima od ostatka svijeta i zaključili su kako umjesto nas moraju donositi odluke o svemu što je vezano za polja razvoja ljudi i politike. Stanovište i ciljevi Rimskog kluba su obznanjeni u knjizi „Limits to Growth“ koju su oni nazvali „Prva svjetska globalna revolucija," što je 21. godinu kasnije neizbježno dovelo do agresivne implementacije prijašnjih sugestija Rimskog kluba uz otvorenu manipulaciju svijeta ka globalnom jedinstvu to jest jednoj tehnokratskoj vladi. U knjizi možete pronaći mnoge ključne navode koji će vam dati direktan uvid u mentalni sklop ljudi koji nas žele voditi u budućnost, no najviše je nevjerojatan dio knjige u kojemu jasno govore o „limitima demokracije" i direktnom utjecaju na smanjenje populacije agresivnim ekonomskim mjerama poput Ponzijeve sheme zaduživanja i upropaštavanja cijelih ekonomija i ultra abrazivnim zaprašivanjem atmosfere otrovnim spojevima. Kari Norgaard je nedavno izjavila kako bi sve one koji smatraju da je obmana kako su klimatske promjene napravljene od strane utjecaja ljudi, trebalo proglasiti mentalno defektnim rasistima. U pismu koju je Norgaard poslala Obami stoji: „Zakonodavci ne bi trebali čekati za mišljenje javnosti kako bi se pokrenule prijeko potrebne akcije. Mišljenje javnosti je važno u demokraciji ali ako bi u budućnosti radili na takav način počinili bi užasne greške." Norgadova nije jedina osoba koja ima takvo mišljenje, u stvari sveprisutni Bill Gates je jedan od najžešćih zagovornika i platiša chemtrailova, GMO-a, prisilnog cijepljenja GMO cjepivima i sličnim akcijama koji vode globalnom democidu. Naša stranica je u tekstu pod nazivom „Bill Gates otkriven kao financijer istraživanja i promocije chemtrailova širom svijeta" objasnila veze na koje javnost uopće ne obraća pažnju. Britanski Guardian izvještava da je Gates, koji je veliki zagovornik globalnih intervencijskih programa koji utječu nasilno na velike skupine ljudi bez obzira željeli oni to ili ne. On je potrošio nebrojene milijune dolara iz svog osobnog bogatstva za financiranje istraživanja u geo-inženjerskim programima. Ova sredstva se koriste za proučavanje stvari poput izračuna troškova za planove da se nebo prekrije sa sitnim česticama sumpornog dioksida, otrovnog industrijskog nusprodukta povezanog s ozbiljnim bolestima dišnih putova poput astme i raka pluća. Gates i njegova mala skupina saveznika, koji uključuju suosnivača Skypea Niklasa Zennströma i vlasnika Virgin Groupa, Sir Richarda Bransona,

navodno potroše pretjeranu količinu novca svake godine pokušavajući progurati geo-inženjering inicijativu širom svijeta. Oni tvrde da ako države poput SAD-a ne smanje emisiju stakleničkih plinova u ogromnim količinama, biti će potrebno raspršivanje toksičnih otrova u atmosferu da se osujeti nadolazeća katastrofa. Cijeli koncept geo-inženjerskog spašavanja planeta je, naravno, nebuloza. Ne samo zbog toga što je dokazano da je "globalno zatopljenje" zapravo ljudska izmišljotina, ali i zato što se doslovno blokiranje sunčevog svjetla za navedenu svrhu i refleksija topline njegovih zraka natrag u svemir ne čini baš ni logičnim niti znanstveno ima smisla. Geo-inženjering, međutim, daju nečuvenu kontrolu nad svjetskim vremenskim obrascima za par izabranika, dopuštajući im manipuliranje okruženjem za svoj vlastiti dobitak u ime spašavanja planeta. Blokiranje sunčevih zraka sa sitnim česticama također služi u mnogo mračnije svrhe kao što je sprečavanje ljudi da upijaju toliko potrebne ultraljubičaste B (UVB) zrake Sunca, koje su odgovorne za proizvodnju vitamina D u tijelu. Najbolji pregled patokracije i njenog utjecaja na mijenjanje planetarne klime možete naći u prijevodu teksta pod nazivom: "Gospodari svijeta su se srelili kako bi izigrali boga s planetarnom klimom!" Pročitajte li tekst shvatit ćete kako smo mi samo obični pijuni u igri, evo zašto. „Kada bismo mogli eksperimentirati s klimom i stvarno izigrali ulogu boga – to bi bila najprimamljivija pomisao za znanstvenike,“ riječi Kenijskog znanstvenika Richarda Odinga. Pa mogli bismo Odingu odati „počast“ na iskrenosti, no mislimo li mi zaista da oni već nisu počeli s takvim eksperimentima? Njihove riječi su jedna stvar, a dijela sasvim druga stvar! Činjenice jasno pokazuju da se patokrate – psihopati na vlasti, odavno igraju boga! Najveća akcija patokracije je geo-inženjering na planetarnoj razini koji se uglavnom obavlja uz pomoć „stratosferskog aerosola česticama“. Sasvim nam je jasno da vam ovo zvuči kao malčice dorađena „teorija zavjere“ o chemtrailsima, no istina je da oni bez naše suglasnosti i znanja u donji dio stratosfere ispuštaju: „čestice sa sulfatima zbog kojih se više solarnih zraka odbija u svemir, i to uz pomoć zrakoplova, balona i drugih sredstava.“ Dokazi o tome su dokumentirani i popularizirani u uradcima i filmovima kao što je: „What in the World Are They Spraying?“ ili „S čim nas oni, za ime boga, zaprašuju?“ Oni ovu tehniku nazivaju „Sun Radiation Management – SRM“ ili „Upravljanje Sunčevom Radijacijom.“ Problem s upravljanjem je tko s čim upravlja i kako, a ljudi koji s tim „upravljaju“ definitivno ne rade u našu zajedničku korist.

UMJETNI OBLACI I CHEMTRAILS

Na web stranici Green Med Info je objavljen tekst koji dodatno objašnjava kako organizirano zaprašivanje atmosfere i umjetno napravljeni oblaci mijenjaju klimu na način koji graniči s potpunim ludilom i kolektivnim samoubojstvom naše biosfere. Prema istraživanju Stephena Dahla, umjetni oblaci se uglavnom stvaraju uz pomoć raspršavanja čestica srebrenog jodida: „Sa stvaranjem umjetnih oblaka se započelo krajem 40-tih godina XX vijeka, uz pomoć

takozvanog suhog leda, no tek se s početkom 60-tih godina prošlog vijeka započelo s korištenjem srebrenog jodida, naročito nad tlom SAD-a kako bi se dobio što veći broj padalina. Savezne države poput Kalifornije su dobile 10-15% više padalina zahvaljujući zaprašivanju visokih dijelova atmosfere s ovim spojem, no zahvaljujući ovom napasnom mijenjanju atmosfere pojačao se broj olujnih oblaka kao i količina snježnih padalina i pojava tuče." Dahl objašnjava da se takvi oblaci stvaraju uz pomoć raspršavanja srebrenog jodida na visini iznad 10 kilometara, te da mi s tla možemo vidjeti ostatke čestica u tipičnim bijelim tragovima koji se satima ne raspršavaju, javnost takve tragove poznaje pod nazivom chemtrails. Dahl je također objasnio kako ispusi plinova iz zrakoplovnih motora također djeluju kako jezgra za stvaranje oblaka. Dahl je zaključio: „Unatoč onoga što nas žele uvjeriti vladini znanstvenici zaprašivanja atmosfere ne uvjetuju stvaranje „stakleničkog efekta," već ćemo na koncu dobiti nepovratni i ozbiljan „iglu efekt." Tada više nećemo moći ništa promijeniti na bolje, jer ćemo proći točku bez povratka." Ova tema izaziva brojne kontroverze, skeptici chemtrails odlučno prozivaju običnim teorijama zavjere bez obzira na brojne dokaze i dokumentaciju o bezbrojnim eksperimentima koji se se godinama odvijali nad našim glavama. Kina je nedavno ponosno priznala da koristi zaprašivanje atmosfere kako bi dobila što veće padaline i što veći urod riže. Na nama je hoćemo li mi ovakve i slične informacije u potpunosti ignorirati ili ćemo se protiv takvih i sličnih rabota pobuniti kako bi osigurali opstanak svoje djece.

matrixworldhr.wordpress.com

Naša civilizacija je na pragu izumiranja, iako se nadam da matematički modeli ponekad griješe.

- 1. Znamo da će naša postindustrijska civilizacija i naši potomci sigurno biti ugroženi u nekoj kozmičkoj ili geološkoj kataklizmi.**
- 2. Na temelju znanstvenih istraživanja iz prošlosti, znamo da će to uništenje biti *gotovo sveopće*.**
- 3. Mobilizirajući najveće umove i skupljajući tehnološke resurse, treba pokušati osigurati da katastrofu preživi barem mali broj ljudi, koji će sačuvati osnovna znanstvena, medicinska, astronomska, zemljopisna, graditeljska i matematička postignuća.**
- 4. Svjesni smo da u toj nakani možda nećemo uspjeti; bez obzira na to, potrudit ćemo se sagraditi sigurne arke ili slična obitavališta u kojima će se smjestiti odabrani, te razmisliti o tome na koji način ćemo prenijeti znanje koje smo skupljali 5000 godina.**

Dakle, budućnost života na Zemlji ne izgleda ni malo lijepa, a po Milankovićevim ciklusima nalazimo se pred skorim ledenim dobom, pa u tom smjeru treba promišljati kako ga preživjeti, i to svi oni koji će ostati na životu, unatoč velikim kataklizmama (zemljotresi, vulkanske erupcije, uragani, cunamiji, udari meteora i asteroida, velike poplave), a koje će prethoditi tom ledenom dobu !!

IZVORI: matrixworldhr.wordpress.com

Graham Hancock - Otisci bogova

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2020_04_46_921.html

DHMZ - meteo.hr

<https://narod.hr/hrvatska/sefica-za-klimatske-promjene-u-plenkovicevoj-administraciji-dunja-mazzocco-drvar-clanica-je-rimskog-kluba-koji-potencira-smanjenje-stanovnistva>

Antiilluminati TV

<https://www.youtube.com/live/Q5NJpwBVg88?feature=share>

Wikipedia.org

<https://www.youtube.com/live/8yrlnz9MKHc?feature=share>

[IPCC – WMO](#)

[WHO](#)

ALLATRA ZNANOST: www.allatra-ZNANOST.org

[Telegram](#)

[Index](#)

[Jutarnji list](#)

[Večernji.hr](#)

[tPortal](#)

[Net.hr](#)

[Dnevno.hr](#)

[Poslovni.hr](#)

[Zagorje.international](#)

[24sata](#)

[Meteoadriatic – Toman Ivan](#)

<https://telegra.ph/Benjamin-Fulford-Wochenbericht-vom..>

The Regulation of Geoengineering: Fifth Report of Session 2009–10

GEOENGINEERING: PARTS I, II, AND III

Weather as a Force Multiplier: Owning the Weather in 2025

Gerber Zorislav